

3. Ekonomický vývoj

Makroekonomický rámec

V oblasti regionální makroekonomické statistiky je hodnocen vývoj do roku 2024, přičemž údaje za rok 2024 vycházejí z notifikační verze ročních národních účtů, údaje za roky 2022 a 2023 z verze semi-definitivní.

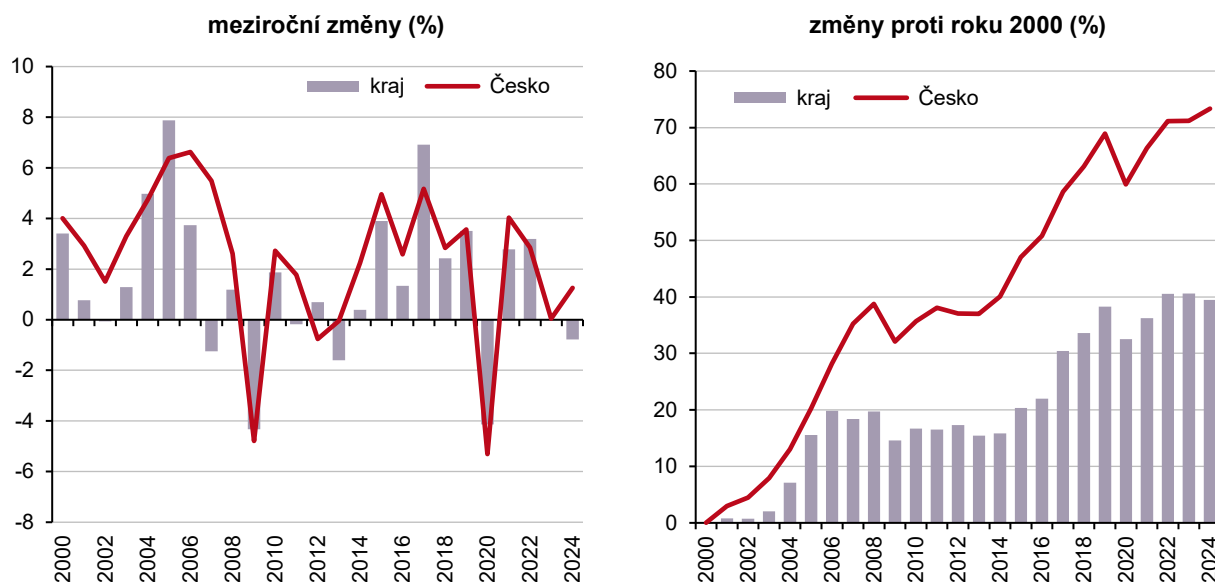
Na vývoj regionálního HDP ve s. c. měla vliv ekonomika sousedního Německa.

Vývoj ekonomiky kraje, vyjádřený základním makroekonomickým indikátorem – hrubým domácím produktem (HDP) ve srovnatelných cenách (s. c.), procházel podobnými fázemi jako celá česká ekonomika. Kromě toho pro ekonomiku kraje byla specifická její úzká vazba na sousední německou ekonomiku, kdy pokles HDP Německa (např. v roce 2007 a 2024) se promítl do snížení regionálního HDP Jihočeského kraje (vliv na českou ekonomiku se projevil později). V kraji byl na přelomu tisíciletí (zhruba do roku 2004) vývoj pozitivně ovlivněn výstavbou jaderné elektrárny Temelín, největší investiční akcí své doby.

Vývoj ekonomiky ovlivnila vleklá ekonomická krize, později pandemie covid-19 a válka na Ukrajině.

Změny HDP ve s. c. v Jihočeském kraji a Česku byly většinou podobně orientované; měly podobný směr, ale byly různě velké. Výjimkou byl rok 2002 a 2007, kdy HDP ve s. c. v Česku rostl, ale v kraji klesl. V době vleklé recese v letech 2009 až 2013 pak v kraji podobně jako v Česku poklesl HDP ve s. c. meziročně třikrát. V letech 2014 až 2019 ekonomika zažívala období konjunktury. Tu ukončila v roce 2020 pandemická krize, která způsobila podobně hluboký propad jako v roce 2009. Od roku 2021 již ekonomika rostla, ale než se stačila vypořádat s následky pandemie, musela od roku 2022 řešit dopady válečného konfliktu na Ukrajině (růst cen paliv a energií, vysoká inflace, narušení dodavatelských řetězců). Přesto v letech 2021 a 2022 v kraji i celém Česku HDP ve s. c. meziročně rostl, ale v roce 2023 již stagnoval. V roce 2024 v kraji poklesl podobně jako v sousedním Německu, zatímco v Česku mírně vzrostl.

Graf 3.1 Hrubý domácí produkt ve srovnatelných cenách v Jihočeském kraji a Česku

HDP ve s. c. proti roku 2000 vzrostl v kraji podstatně méně než v celém Česku.

Meziroční změny regionálního HDP ve s. c. Jihočeského kraje byly ve srovnání s republikovými obvykle mělčí. Z toho důvodu byl při vyjádření HDP ve s. c. proti roku 2000 patrný narůstající rozdíl mezi republikou a krajem, který se za ní opožďoval. V roce 2024 regionální HDP Jihočeského kraje ve s. c. proti roku 2000 vzrostl o 39,5 %, ale republikový vzrostl téměř dvojnásobně – o 73,4 %.

Z grafu změn HDP ve s. c. proti roku 2000 je dále patrné, že Jihočeský kraj i celé Česko dosáhly předpandemických hodnot v roce 2022.

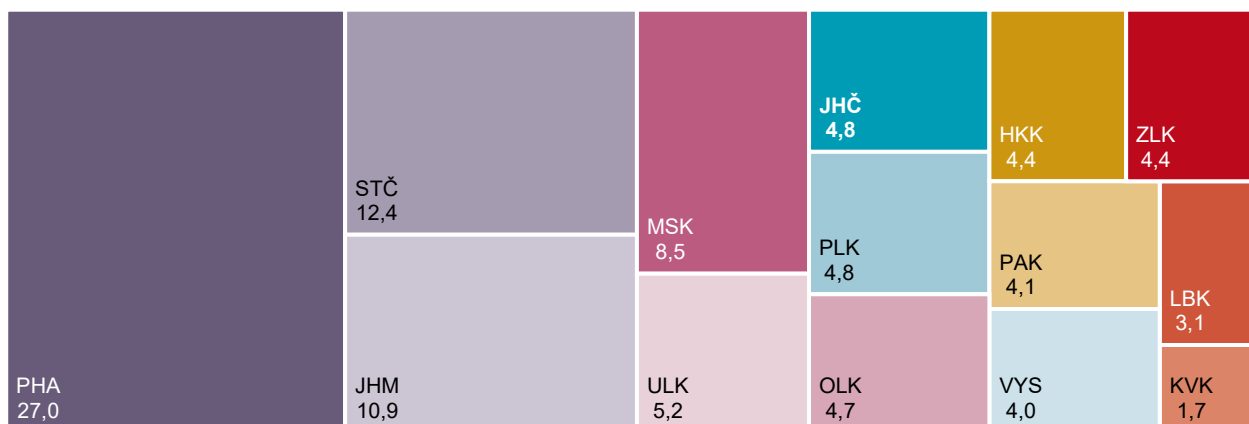
Podíl kraje na tvorbě republikového HDP v roce 2024 klesl na 4,8 %.

Změny ve vývoji HDP ve s. c. vedly ke snížení vlivu krajské ekonomiky na ekonomiku Česka. V roce 2024 byl v Jihočeském kraji vytvořen regionální HDP v běžných cenách (b. c.) ve výši 390,0 mld. Kč. Kraj přispěl k republikovému HDP 4,8 %, což znamenalo jeho historicky nejnižší podíl. V roce 2000 se kraj podílel na republikovém HDP z 5,7 %. K největšímu meziročnímu propadu došlo mezi lety 2006 a 2007, kdy jihočeský HDP ve s. c. klesal, ale republikový rostl. Podíl kraje se tehdy snížil z 5,4 % na 5,1 %. Od roku 2014 se pohyboval již jen pod 5 %. V pomyslném regionálním žebříčku krajů podle objemu HDP v b. c. kraj obsadil šesté místo, což bylo jeho obvyklé umístění, těsně před Plzeňským krajem. Pouze šestkrát se kraj umístil na sedmém místě, když ho Plzeňský kraj předstihl.

K tvorbě republikového HDP přispívá nejvíce Praha.

Hospodářsky nejsilnějším krajem Česka je hlavní město Praha, jehož příspěvek k republikovému HDP se dlouhodobě zvolna zvyšoval z 22,5 % v roce 2000 na 27,7 % v roce 2022. Až v posledních dvou letech se mírně snížil, v roce 2024 činil 27,0 %.

Graf 3.2 Regionální struktura hrubého domácího produktu Česka v roce 2024 (podíly krajů v %)

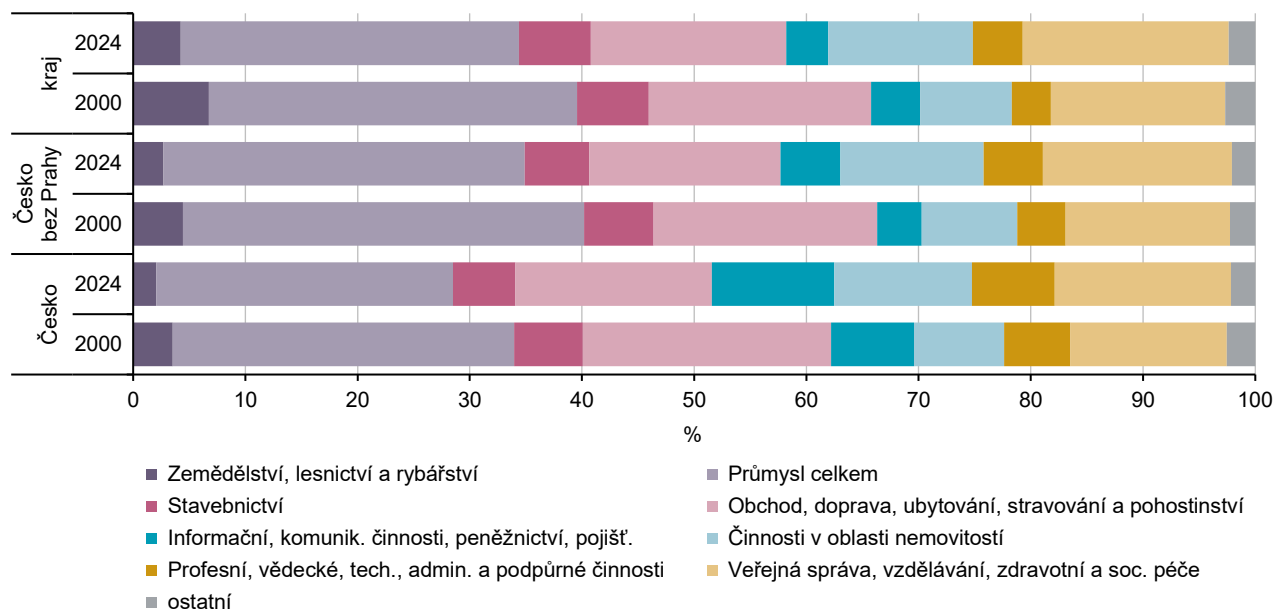
Ve struktuře HPH dlouhodobě rostl podíl terciárního a klesal podíl primárního a sekundárního sektoru.

Vývoj regionálního HDP úzce souvisí s vývojem regionální hrubé přidané hodnoty (HPH), která představuje rozdíl mezi produkcí a mezispotřebou jednotlivých odvětví daného regionu. Z hlediska dlouhodobého vývoje ve struktuře HPH převažují a zvolna upevňují svůj vliv odvětví terciárního sektoru (tržní a netržní služby) na úkor primárního sektoru (zemědělství, lesnictví, rybářství) a sekundárního sektoru (průmysl a stavebnictví). Mezi roky 2000 a 2024 poklesl v Jihočeském kraji podíl primárního sektoru z 6,7 % na 4,3 % a podíl sekundárního sektoru z 39,2 % na 36,5 % kvůli snížení podílu zpracovatelského průmyslu. Podíl terciárního sektoru se naproti tomu zvýšil z 54,1 % na 59,2 %, což byla dosud nejvyšší hodnota v historii kraje. Z odvětví služeb v kraji posílila svůj podíl na HPH zejména činnost v oblasti nemovitostí.

Kraj měl dlouhodobě druhý nejvyšší podíl primárního sektoru.

I přes pokles měl Jihočeský kraj v regionálním srovnání dlouhodobě nejvyšší podíl primárního sektoru (po Kraji Vysočina). Na druhou stranu ale měl jeden z nejnižších podílů sekundárního sektoru (nejčastěji čtvrtý nejnižší). Podíl terciárního sektoru měl kraj nejčastěji pátý nejvyšší mezi regiony a od roku 2020 bylo jeho umístění horší, naposledy – v roce 2024 – měl šestý nejvyšší podíl terciárního sektoru.

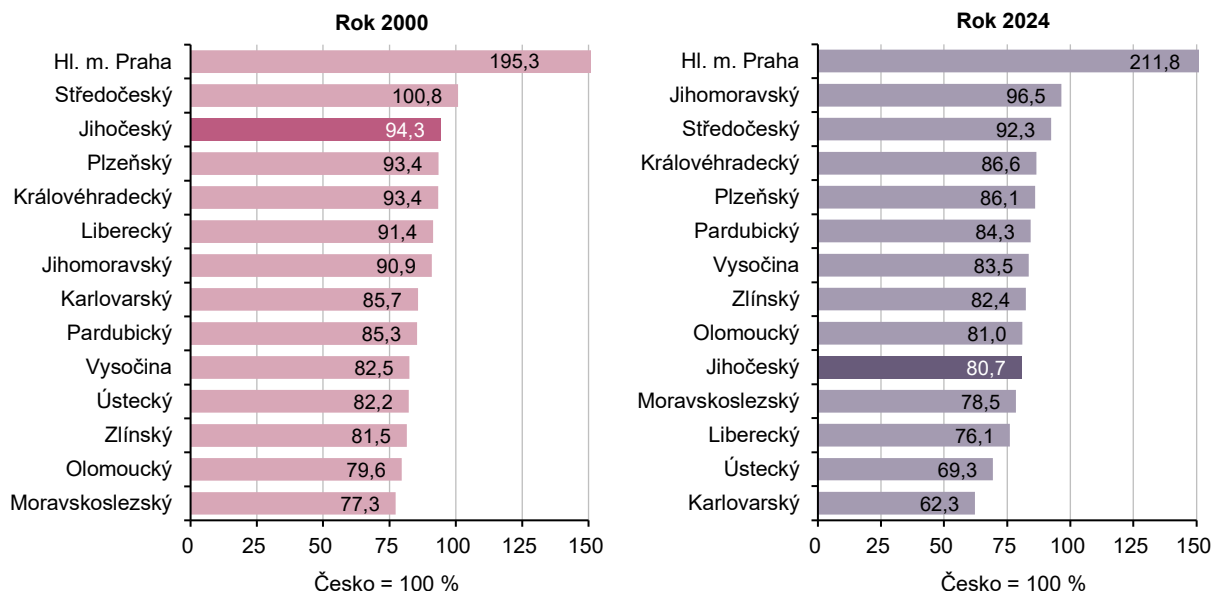
Graf 3.3 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Jihočeském kraji a Česku

HPH kraje měla odlišnou strukturu než v celém Česku.

Struktura HPH Jihočeského kraje se od celorepublikové liší vyšším podílem primárního a sekundárního sektoru a nižším podílem terciéru. Republikovou skladbu HPH však výrazně ovlivňuje hlavní město Praha s vysokým podílem terciéru (83,7 % v roce 2024). Od struktury HPH za souhrn mimopražských krajů se jihočeská již tak markantně nelišila.

Graf 3.4 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele podle krajů v roce 2000 a 2024

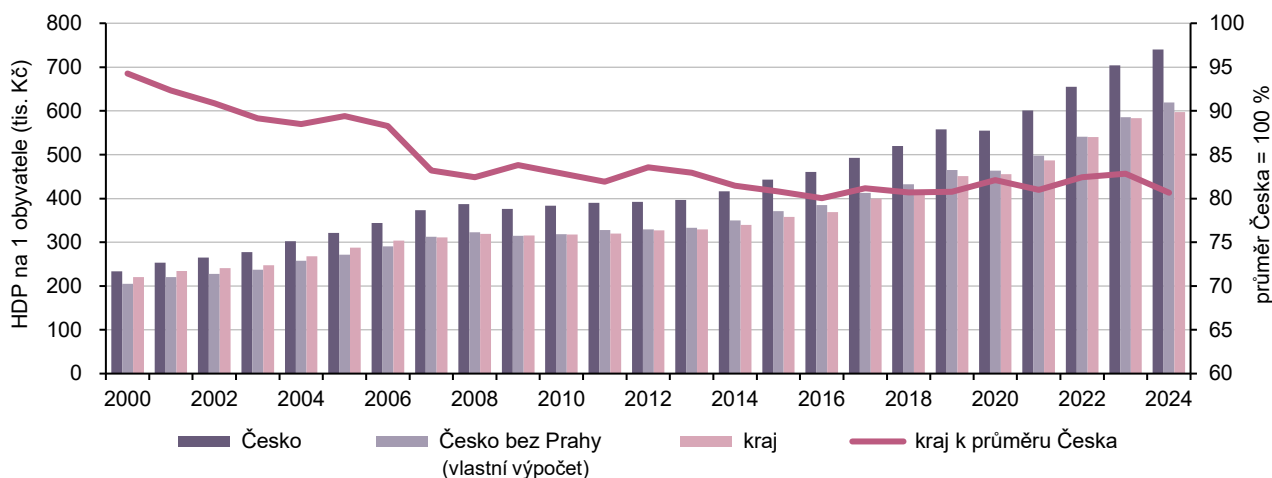

V HDP na 1 obyvatele klesl Jihočeský kraj v roce 2024 na desáté místo mezi kraji.

Přední místa podle objemu regionálního HDP obsazovaly kraje s větším počtem obyvatel. Po přepočtu HDP na 1 obyvatele se pořadí krajů částečně proměnilo. Jihočeský kraj, který se celkovou výší HDP umisťoval nejčastěji na šestém místě, se po přepočtu na obyvatele v regionálním srovnání zařadil v roce 2024 na desátou příčku. Znamenalo to jeho nejhorší umístění v historii kraje. Oproti roku 2019, kdy

byl sedmý, si o tři místa pohoršil. Výrazně lepších výsledků dosahoval do roku 2006, kdy býval třetí až pátý.

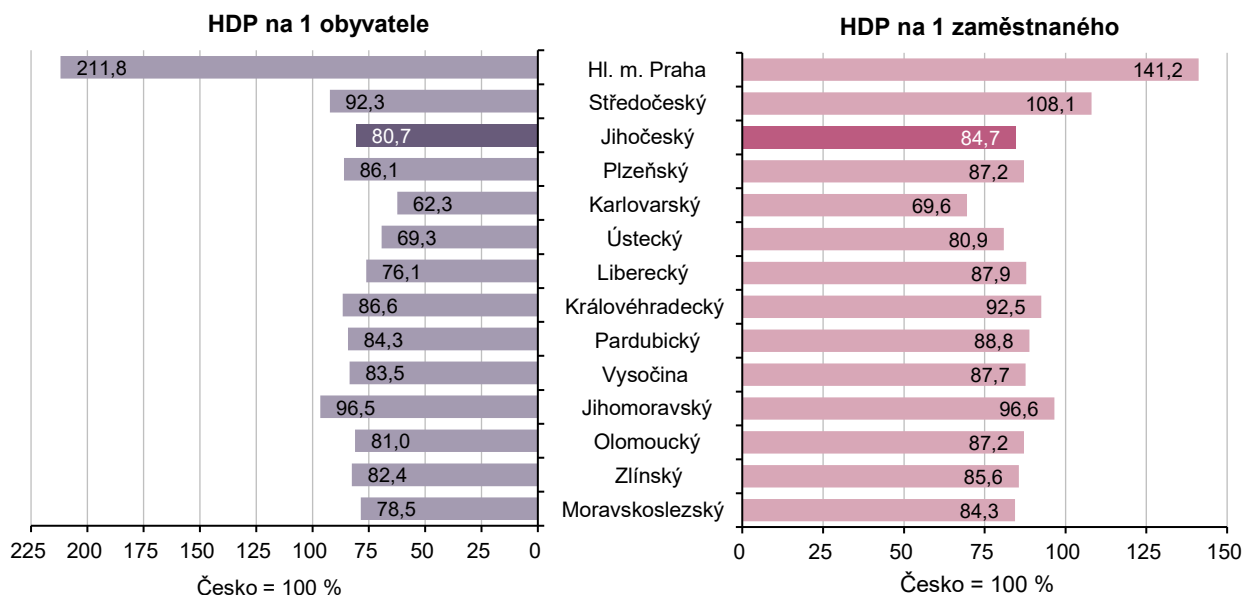
Graf 3.5 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Jihočeském kraji a Česku

Jihočeský kraj měl v roce 2024 v porovnání s Českem téměř o 20 % nižší HDP na 1 obyvatele.

V porovnání s výsledky za republiku měl Jihočeský kraj vždy nižší HDP na 1 obyvatele a republikové hodnotě se spíše vzdaloval. Zatímco v roce 2000 za ní zaostával o 5,7 %, v roce 2024 to bylo již o 19,3 %, což byl historicky jeho druhý nejhorší výsledek (horší byl jen v roce 2016 – 20,0 %). Republikovou hodnotu zvyšuje hlavní město Praha, které ji jako jediný kraj překračovalo, od roku 2001 více než dvakrát a žádný jiný kraj na ni již více než 22 let nedosáhl. Pomineme-li Prahu, pak HDP na 1 obyvatele za souhrn mimopražských krajů jižní Čechy až do roku 2006 překračovaly. Od roku 2007 na něj většinou již jen ztrácely, v roce 2024 o 3,6 %.

Graf 3.6 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného v krajích v roce 2024

Republikovou produktivitu práce překračovalo hlavní město Praha a často i Středočeský kraj.

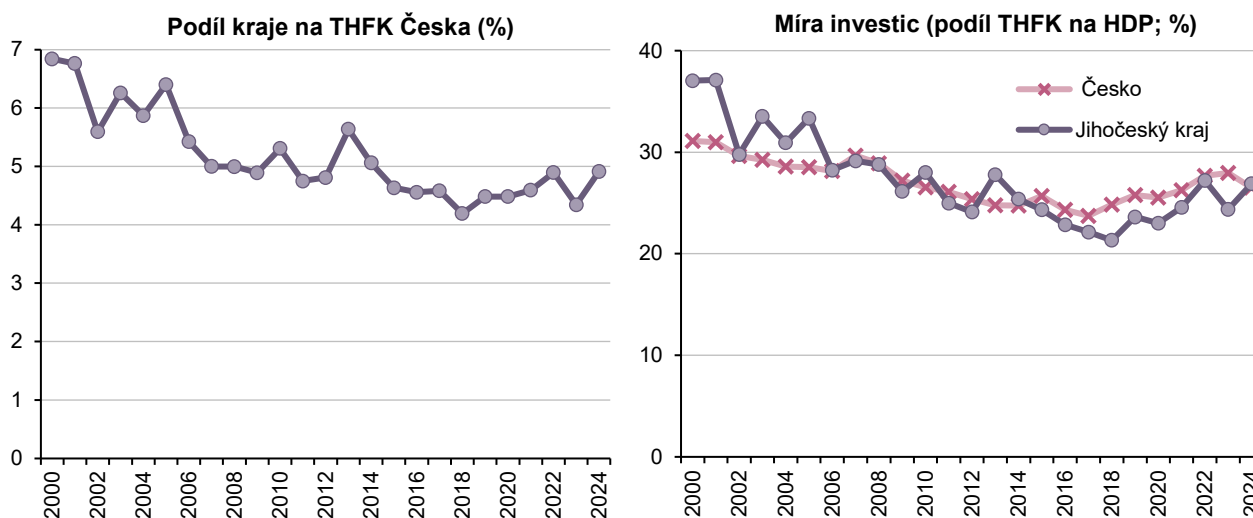
Výraznou převahu hlavního města vedle struktury HPH s vysokým podílem služeb ovlivňuje také vysoký počet zaměstnaných, kteří do Prahy dojíždějí za prací z jiných regionů, zejména ze středních Čech. Zatímco Pražanů bylo v roce 2024 o 5,0 % méně než Středočechů, zaměstnávalo hlavní město (podle místa pracoviště) o dvě třetiny více osob než Středočeský kraj. Při přepočtu HDP na 1 zaměstnaného, kdy

bereme v úvahu počet osob, které produkt vytvořily, se výrazný rozdíl mezi hlavním městem a druhým Středočeským krajem snížil. Republikovou produktivitu práce, tj. HDP v přepočtu na 1 zaměstnaného, kromě hlavního města Prahy mírně překračoval (s výjimkou let 2009 a 2010) i Středočeský kraj, v roce 2024 o 8,1 %. Z ostatních krajů na republikovou produktivitu práce žádný jiný nedosáhl.

Jihočeský kraj se v regionálním žebříčku podle HDP na 1 zaměstnaného umístil na jedenáctém místě.

Jihočeský kraj od roku 2007 za produktivitou práce Česka zaostával o více než 10 %, v roce 2024 se jí vzdálil o 15,3 %. A zatímco v pořadí krajů podle HDP na 1 obyvatele se v roce 2024 umístil na desátém místě, v žebříčku podle HDP na 1 zaměstnaného byl až jedenáctý.

Graf 3.7 Podíl Jihočeského kraje na tvorbě hrubého fixního kapitálu Česka a míra investic

THFK v b. c. v Česku zpravidla rostla, poklesla většinou v souvislosti s ekonomickou krizí.

Tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která se pro regionální úroveň vyjadřuje pouze v běžných cenách, má v celorepublikovém úhrnu zpravidla rostoucí trend. Ten nabourala ekonomická recese v letech 2009 až 2013. K poklesu THFK za Česko dále došlo v roce 2016, rok po vysoké investiční aktivitě spojené s dočerpáváním eurofondů. Naposledy THFK klesla při pandemické krizi v roce 2020, kdy oslabily zejména investice do průmyslu. V letech 2021 až 2023 objem investic v Česku každým rokem rostl o 10 % i více, v roce 2024 však stagnoval.

V regionech THFK kolísala.

V regionech byl objem investic rozkolísanější v souvislosti s realizací větších investičních akcí. V roce 2020 se THFK meziročně snížila ve většině krajů včetně Jihočeského, kde pokles představoval necelá 2 %. V letech 2021 a 2022 rostla THFK v kraji nadprůměrným tempem, v roce 2023 však (jako v jediném kraji) poklesla. V roce 2024 rostla nejrychleji ze všech krajů a dosáhla dosud nejvyšší hodnoty – 105 mld. Kč.

Podíl kraje na THFK Česka byl v posledních deseti letech menší než 5 %.

K celorepublikovému objemu THFK Jihočeský kraj v posledním desetiletí přispěl méně než 5 %, v roce 2024 představoval jeho příspěvek 4,9 %. Předtím byl podíl kraje většinou vyšší. V letech 2000 až 2005 se pohyboval mezi 6 % a 7 % v souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín. V pořadí krajů se tehdy jednalo zpravidla o pátý nejvyšší podíl, od roku 2006 se kraj umísťoval nejčastěji na šestém a sedmém místě.

Poměr k republikové hodnotě THFK v přepočtu na 1 obyvatele měl kraj v roce 2024 nejvyšší za posledních deset let.

Přepočteme-li THFK na 1 obyvatele, překročil kraj republikovou hodnotu pouze v letech 2000 až 2005 čtyřikrát a později již nikdy. V roce 2024 ji dosáhl z 81,8 %, což znamenalo nejlepší výsledek za posledních deset let. Nejlepší poměr vůči republikové THFK na 1 obyvatele vykazovalo hlavní město Praha, které ji od roku

2006 převyšovalo více než dvojnásobně. Často ji mírně překračoval i Středočeský kraj. Další kraje na ni dosáhly před rokem 2012 výjimečně a pak již vůbec.

Míra investic v kraji byla do roku 2005 výrazně nadprůměrná, v dalších letech byla spíše podprůměrná.

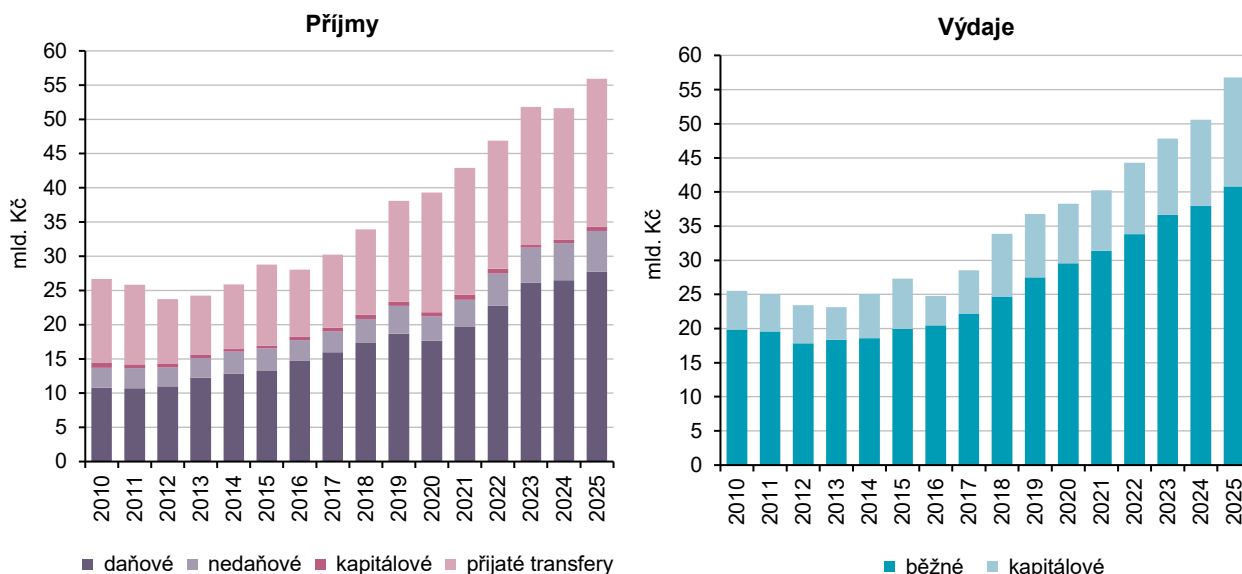
Míra investic (podíl THFK na HDP) dosahovala v souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín až do roku 2005 více než 30 % a byla výrazně nadprůměrná. V letech 2006 až 2014 již byla spíše podprůměrná, v letech 2015 až 2023 již byla každoročně podprůměrná. Až v roce 2024 dosáhla 26,9 % a zaznamenala po devíti letech překročení republikové hodnoty.

Místní rozpočty

Příjmy a výdaje veřejných rozpočtů klesaly v době vleklé recese a dále v roce 2016.

Příjmy a výdaje územních rozpočtů, tj. rozpočtů kraje, obcí a svazků obcí v Jihočeském kraji z posledních 15 let klesaly v době vleklé recese v letech 2011 a 2012. Příjmy začaly růst od roku 2013 zásluhou vyšších daňových příjmů navzdory poklesu kapitálových příjmů a přijatých transferů. Výdaje v roce 2013 ještě poklesly, kvůli omezení kapitálových výdajů, ale od roku 2014 se i ony začaly zvyšovat. Další růst byl narušen pouze v roce 2016, který následoval po zvýšeném růstu příjmů i výdajů během roku 2015 spojeném s dočerpáváním fondů z EU. V roce 2016 na straně příjmů poklesl zejména objem přijatých transferů a na straně výdajů poklesly kapitálové výdaje.

Graf 3.8 Příjmy a výdaje kraje, obcí a dobrovolných svazků obcí v Jihočeském kraji (po konsolidaci)

Zdroj: Ministerstvo financí

Při pandemii rostly příjmy a výdaje pomaleji.

Od roku 2017 rostly výdaje každým rokem bez přerušení. Příjmy rostly s výjimkou nepatrného poklesu v roce 2024, který byl způsoben snížením objemu přijatých transferů. Při pandemické krizi v roce 2020 příjmy a výdaje neklesly, ale zpomalily růst – příjmy kvůli poklesu daňových, nedaňových a kapitálových příjmů, výdaje kvůli omezení kapitálových výdajů.

Saldo příjmů a výdajů bylo v roce 2025 poprvé za posledních 16 let záporné.

Saldo příjmů a výdajů bylo v letech 2010 až 2024 každým rokem kladné, v roce 2018 se přiblížilo k nule. V roce 2025 bylo záporné, především kvůli nárůstu kapitálových výdajů.

Příjmy územních rozpočtů tvořily především daňové příjmy a přijaté transfery.

V roce 2025 dosáhly příjmy územních rozpočtů v Jihočeském kraji téměř 56 mld. Kč a výdaje 56,8 mld. Kč. Největší příjmovou položku tvořily daňové příjmy (27,8 mld.

Většinu výdajů představovaly běžné výdaje.

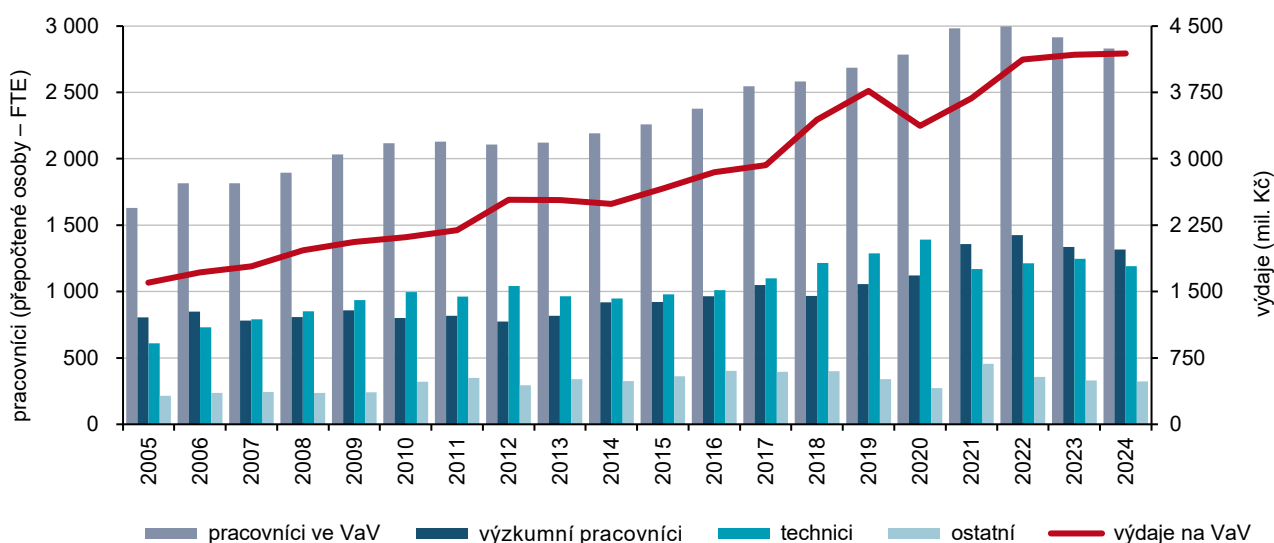
Kč) a přijaté transfery (21,6 mld. Kč), které se na celkových příjmech podílely 49,7 %, resp. 38,7 %. Rozhodující výdajovou položkou byly běžné výdaje, které v roce 2025 dosáhly 40,8 mld. Kč (71,9 % z celkových výdajů), největší část z nich tvořily neinvestiční transfery příspěvkovým a podobným organizacím (téměř 20 mld. Kč). Kapitálové výdaje dosáhly v roce 2025 téměř 16 mld. Kč a na celkových výdajích se podílely 28,1 %, což bylo nejvíce od roku 2010. Většinu kapitálových výdajů tvořily investiční nákupy a související výdaje (12,1 mld. Kč).

Věda, IT

Většina pracovišť, která se v kraji věnovala výzkumu a vývoji, byla z podnikatelského sektoru.

Počet pracovišť, která se v Jihočeském kraji věnovala výzkumu a vývoji (VaV), byl proměnlivý. V letech 2005 až 2023 se jejich počet zvýšil z 91 na 153, v roce 2024 poklesl na 144. Většina pracovišť (117) byla v podnikatelském sektoru, 13 ve vysokoškolském sektoru, 10 ve vládním a 4 v soukromém neziskovém sektoru.

Graf 3.9 Pracovníci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Jihočeském kraji

Výzkumu a vývoji se v kraji věnovaly necelé 4 tis. fyzických osob.

Počet pracovníků, fyzických osob, které se v kraji věnovaly VaV, se až do roku 2019 zvyšoval. Při pandemii v roce 2020 poklesl vlivem vysokoškolského sektoru. V letech 2021 až 2023 kolísal kolem hodnoty 4 100 osob, v roce 2024 poklesl pod 4 tis. osob kvůli snížení jejich počtu v podnikatelském sektoru. Více než polovinu pracovníků VaV tvořili výzkumní pracovníci, 37 % technici a 11 % ostatní pracovníci. Ženy se v roce 2024 podílely na počtu pracovníků ve VaV ve fyzických osobách 35 %.

Počet pracovníků ve VaV přepočtených na plnou pracovní dobu se až na výjimky zvyšoval.

Po přepočtu na plnou pracovní dobu věnovanou výzkumným a vývojovým činnostem (FTE) se počet pracovníků VaV v uplynulých dvaceti letech každoročně zvyšoval, s výjimkou let 2012, 2023 a 2024. Během tohoto dvacetiletého období se měnila struktura pracovníků (FTE) podle základních kategorií. Do roku 2006 a od roku 2021 tvořili největší část pracovníků ve VaV výzkumní pracovníci. Mezi lety 2007 a 2020 je početně převýšili technici. Počet ostatních pracovníků nebyl ve srovnání s předchozími dvěma skupinami významný.

V roce 2024 se po přepočtu na plnou pracovní dobu VaV zabývaly necelé 3 tis. osob, většinu z nich tvořili výzkumní pracovníci.

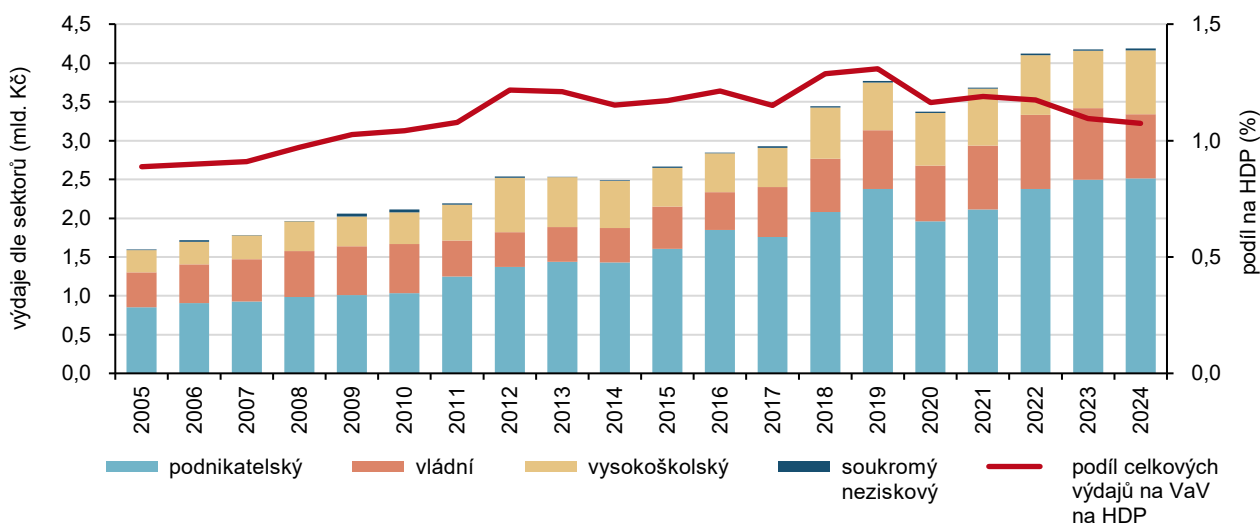
V roce 2024 se VaV zabývalo 2 831 přepočtených pracovníků, z nich výzkumní pracovníci tvořili 51,8 %, technici 42,1 % a ostatní pracovníci 11,4 %. Z jednotlivých sektorů měl největší podíl výzkumných pracovníků na celkovém přepočteném počtu pracovníků ve VaV vysokoškolský sektor (72,4 %). Ve vládním sektoru tvořili výzkumní pracovníci 59,2 % a v podnikatelském sektoru 31,0 % z pracovníků VaV.

Ženy se na přepočteném počtu pracovníků ve VaV podílely jednou třetinou; ve vládním a vysokoškolském sektoru tvořily polovinu z přepočtených pracovníků VaV, v podnikatelském sektoru jednu pětinu.

Celkové výdaje na výzkum a vývoj v kraji rostly s výjimkou krizových let 2013 a 2014 a při pandemické krizi v roce 2020.

Celkové výdaje na VaV v subjektech se sídlem na území Jihočeského kraje se zpravidla každým rokem zvyšovaly. Ke konci vleklé recese v letech 2013 a 2014 stagnovaly a při pandemii v roce 2020 dokonce poklesly o více než 10 % především kvůli omezení investičních výdajů v podnikatelském sektoru. Od roku 2021 již opět rostly, v letech 2023 a 2024 jen nepatrně (kvůli poklesu výdajů ve vládním sektoru). V roce 2024 bylo na vědu a výzkum v jižních Čechách vynaloženo celkem 4,2 mld. Kč, což byla v historii kraje dosud nejvyšší částka. Ve srovnání s předcovidovým rokem 2019 byla o 11,2 % vyšší.

Graf 3.10 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů a podíl výdajů na VaV na HDP v Jihočeském kraji

Nejvíce prostředků na VaV v kraji vynakládal podnikatelský sektor.

Nejvíce prostředků do VaV v kraji vynakládal podnikatelský sektor. Jeho podíl na celkových výdajích na VaV byl nejnižší v letech 2009 a 2010 (zhruba 49 %) a nejvyšší v roce 2016 a 2019 (65,0 %, resp. 63,1 %). V letech 2023 a 2024 tvořil zhruba 60 %. Vládní sektor vydával na VaV v kraji až do roku 2010 zhruba 30 % a v dalších letech kolem 21 %. Podíl vysokoškolského sektoru byl obvykle o něco málo nižší. Soukromý neziskový sektor se na výdajích na VaV v kraji podílel minimálně, méně než z 1 %, v letech 2009 a 2010 téměř ze 2 %.

Z hlediska typu VaV činnosti směřovalo v roce 2024 zhruba 45 % výdajů na experimentální vývoj.

Z hlediska typu VaV činnosti tvořily nejstabilnější a obvykle i největší část výdajů výdaje na základní výzkum. Zhruba do roku 2013 představovaly víc než 40 % z celkových výdajů, v uplynulém desetiletí se jejich podíl poněkud snížil, v letech 2023 a 2024 tvořil zhruba třetinu. Zbytek tvořily výdaje na aplikovaný výzkum a experimentální vývoj, jejich podíly byly ale značně kolísavé. V roce 2024 směřovalo nejvíce prostředků do experimentálního vývoje (45 % z celkových výdajů), výdaje na základní výzkum tvořily třetinu a výdaje na aplikovaný výzkum zhruba pětinu.

Podíl investičních výdajů na celkových výdajích na VaV byl vyšší do roku 2019.

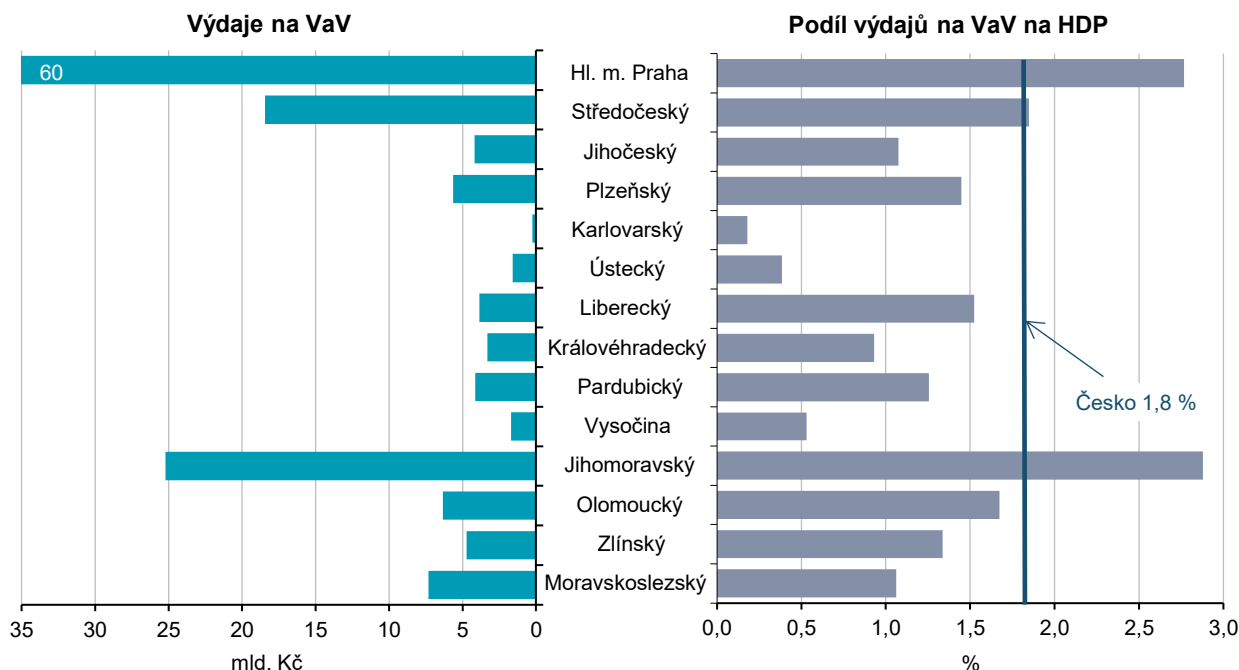
Z celkového objemu finančních prostředků na VaV podle druhu výdajů tvořily největší část běžné, neinvestiční výdaje. V letech 2005 až 2019 jejich podíl představoval průměrně cca 84 % z celkových výdajů. Kapitálové, investiční výdaje se tehdy podílely na celkových výdajích v průměru 16 %. Od roku 2020 se však objem i podíl

kapitálových výdajů snížil. V letech 2020 až 2024 se na celkových výdajích podílely v průměru 6 %. Podíl běžných výdajů dosahoval v tomto období 94 %.

V Česku vynakládalo nejvíc prostředků na VaV hlavní město Praha.

Z krajů vynakládaly na VaV dlouhodobě nejvíce hlavní město Praha, Jihomoravský a Středočeský kraj, jejichž podíl na celkových výdajích Česka v roce 2024 činil 41 %, 17 %, resp. 13 %. Jihočeský kraj se na celorepublikových výdajích podílel 3 %.

Graf 3.11 Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024

Podíl výdajů na VaV na HDP v Jihočeském kraji v roce 2024 byl mezi kraji šestý nejvyšší.

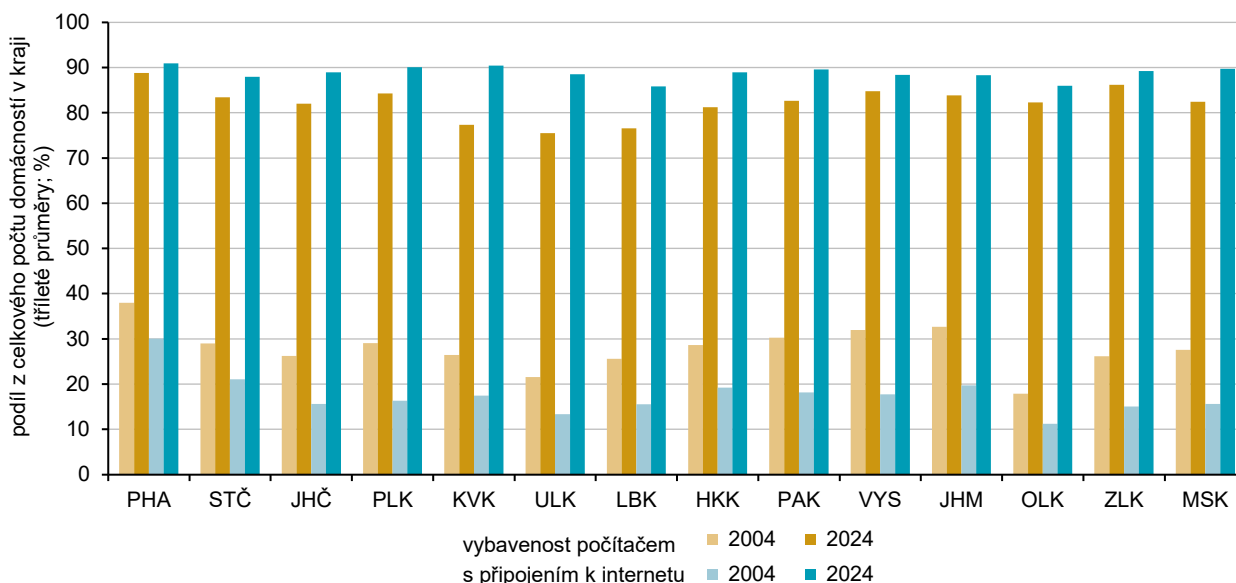
Podíl výdajů na výzkum a vývoj na HDP se v Jihočeském kraji v letech 2004 až 2008 pohyboval pod 1,0 %, od roku 2009 kolísal mezi 1,0 % a 1,3 %. Nejvyšší hodnoty 1,3 % dosáhl v letech 2018 a 2019 díky vyšším kapitálovým výdajům podnikatelského sektoru. V roce 2024 představoval 1,1 %, což znamenalo v mezikrajském srovnání šestý nejvyšší podíl. Nejvíce na VaV v poměru k HDP vydával Jihomoravský kraj (2,9 %) a nejméně Karlovarský kraj (0,2 %).

Vybavenost domácností kraje počítačem a internetem se stále zvyšovala.

Počítačová gramotnost a používání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a jednotlivci zaznamenala od roku 2004 významný nárůst. Vybavenost domácností počítačem a internetem se až do roku 2015 zvyšovala rychleji, od roku 2016 rostla již jen pozvolna, ale stále. Podle výběrového šetření o informačních a komunikačních technologiích v domácnostech³ bylo v roce 2024 vybaveno osobním počítačem, stolním či přenosným (vč. tabletu) 82,0 % domácností Jihočeského kraje. Přitom v roce 2004 byl tento podíl třetinový, tehdy bylo osobním počítačem vybaveno 26,2 % domácností. Ve srovnání s Českem, které zaznamenalo nárůst z 28,6 % na 83,0 %, byly počítače v jihočeských domácnostech rozšířeny méně. V mezikrajském srovnání byla vybavenost domácností počítačem v obou srovnávaných letech pátá nejnižší.

³ Údaje o vybavenosti domácností vybranými informačními technologiemi a jejich využívání jednotlivci pocházejí z výběrového šetření, které je prováděno každoročně na výběrovém vzorku jednotlivců ve věku 16 a více let a jeho výsledky jsou přepočteny na celou sledovanou populaci. V krajském členění jsou údaje z důvodu vyšší reprezentativnosti publikovány jako tříleté klouzavé průměry (např. údaj za rok 2024 je vypočítán jako průměr z dat za roky 2023, 2024 a 2025).

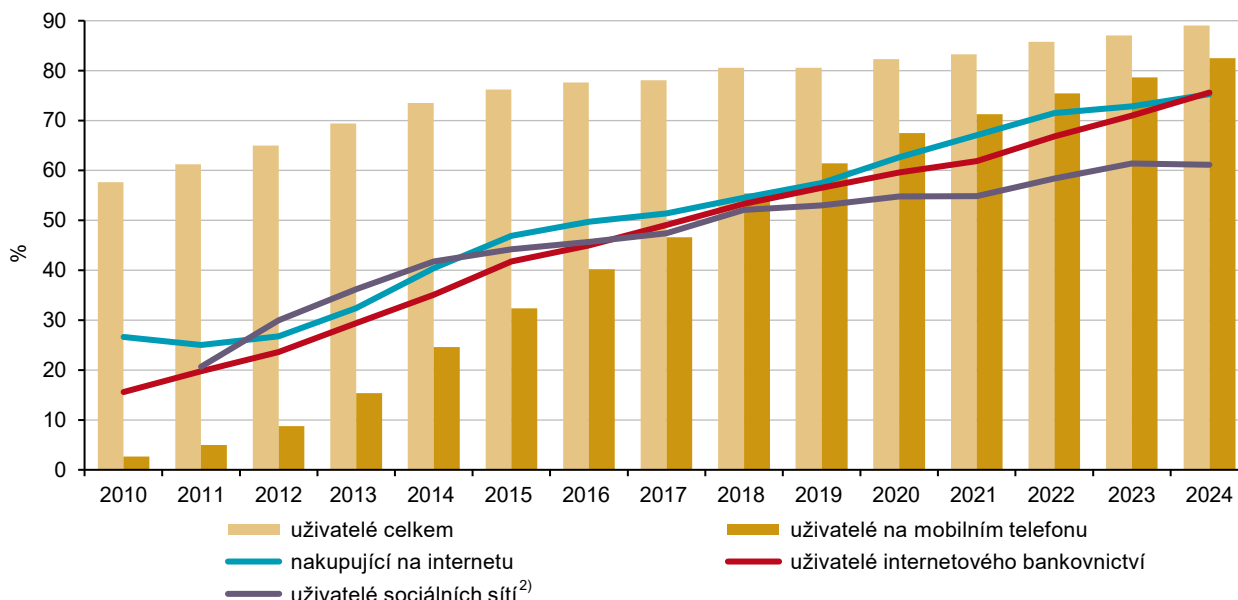
Graf 3.12 Domácnosti vybavené osobním počítačem a s připojením k internetu podle krajů

Domácnosti byly od roku 2014 častěji vybaveny internetem než počítačem.

Vybavenost domácností internetem zažila ve srovnání s počítači překotnější růst, a protože počítače již nejsou jediným prostředkem umožňujícím používání internetu, byla od roku 2014 vyšší než vybavenost počítačem. V roce 2024 internet používalo 88,9 % domácností kraje, před dvaceti lety to bylo jen 15,6 % domácností. V roce 2024 bylo rozšíření internetu v jihočeských domácnostech stejné jako v Česku, před dvaceti lety bylo podprůměrné, tehdy měl kraj v regionálním srovnání pátou nejvyšší vybavenost internetem.

Graf 3.13 Uživatelé internetu¹⁾ ve věku 16 let a více v Jihočeském kraji

¹⁾ podíl z počtu obyvatel kraje ve věku 16 let a více; počítáno jako tříleté klouzavé průměry

²⁾ srovnatelné údaje za uživatele sociálních sítí jsou k dispozici od roku 2011

Mezi regiony měla nejvyšší vybavenost PC a internetem Praha.

V mezikrajském srovnání byly od roku 2004 počítačem a také internetem nejlépe vybaveny domácnosti v hlavním městě Praze. Vybavenost domácností počítačem

byla v posledních deseti letech nejslabší v Ústeckém kraji a vybavenost internetem byla nejnižší většinou v Olomouckém kraji.

Rostlo také používání internetu mezi jednotlivci.

Z Jihočechů ve věku 16 let a více používalo v roce 2024 internet 89,1 %. V roce 2010 byl jejich podíl výrazně nižší (57,6 %) a před dvaceti lety (v roce 2005) dosahoval necelých 32 %. Ještě strměji vzrostl podíl osob využívajících internet na mobilním telefonu. V roce 2024 činil 82,5 %, přitom v roce 2010 nedosahoval ani 3 % (dřívější údaje nejsou k dispozici). Trojnásobně se během uplynulých patnácti let zvýšil podíl osob nakupujících na internetu. Zatímco v roce 2010 na internetu nakupoval v průměru jeden ze čtyř jednotlivců, v roce 2024 to již byli tři ze čtyř jednotlivců. Ještě výraznější byl nárůst jednotlivců využívajících internetové bankovníctví. Zatímco v roce 2010 ho v kraji využívalo 15,6 % jednotlivců, v roce 2024 byl tento podíl téměř pětinasobný – 75,6 % jednotlivců. Podíl uživatelů sociálních sítí mezi jednotlivci ve věku 16 a více let se zvýšil za posledních 14 let trojnásobně – z 20,7 % v roce 2011 na 61,1 % v roce 2024.

Ekonomické subjekty

Počet subjektů evidovaných v RES se až na výjimky zvyšoval.

V registru ekonomických subjektů (RES) bylo k 31. 12. 2025 evidováno 156,8 tis. subjektů se sídlem v Jihočeském kraji. Ve srovnání se stavem před 25 lety se jejich počet zvýšil o 22,5 %. S výjimkou let 2013, 2019 a 2023 se počet subjektů zvyšoval každým rokem v průměru o 0,9 %. Ke snížení počtu subjektů v uvedených letech však došlo spíše z administrativních důvodů. Mezi roky 2012 a 2013 došlo k poklesu o 0,5 % kvůli zpřesnění RES podle registru osob (ROS). Během roku 2019 se počet subjektů snížil o 0,6 % (–1,0 tis.) v souvislosti s novelou živnostenského zákona, podle níž se pojišťovací zprostředkovatelé, jejichž činnost dříve spadala pod ČNB, stali novou vázanou živností⁴. V roce 2023 počet registrovaných subjektů v kraji poklesl téměř o 10 % (15,8 tis. subjektů) vlivem úbytku fyzických osob. Ten mohl být vyvolaný povinností využívat datové schránky. Z vývoje počtu ekonomických subjektů se zjištěnou aktivitou, který se v těchto letech zvyšoval, se můžeme domnívat, že činnost ukončily neaktivní či tzv. spící subjekty.

V roce 2025 vzniklo téměř 6 tis. nových subjektů a 4 tis. subjektů zaniklo.

Během roku 2025 bylo v jižních Čechách nově zaregistrováno celkem 5,6 tis. subjektů, většinou fyzických osob (79 %) zejména podnikajících dle živnostenského zákona. Mezi novými právníky osobami nejčastěji figurovaly společnosti s ručením omezeným (872), spolky a pobočné spolky (178) a společenství vlastníků jednotek (93). Naproti tomu v průběhu roku 2025 v kraji zaniklo necelých 4 tis. subjektů, mezi kterými převažovaly fyzické osoby (87,5 %), především živnostníci.

V RES převažují fyzické osoby a z nich osoby podnikající dle živnostenského zákona.

Koncem roku 2025 tvořily RES ze 75 % fyzické osoby, především podnikající dle živnostenského zákona (téměř 104 tis.). Právníké osoby více než z poloviny reprezentovaly společnosti s ručením omezeným (20,6 tis.), ze čtvrtiny spolky a pobočné spolky (9,5 tis.) a z 13 % společenství vlastníků jednotek (5,2 tis.).

Prokazatelně aktivních bylo 60 % registrovaných subjektů.

Ze subjektů evidovaných v RES bylo v kraji koncem roku 2025 aktivních (se zjištěnou aktivitou) 60,6 % (95 tis.). Většinu z nich tvořily fyzické osoby (75,5 %), především podnikající dle živnostenského zákona, a necelou čtvrtinu právníké osoby, zejména společnosti s ručením omezeným (17,8 %).

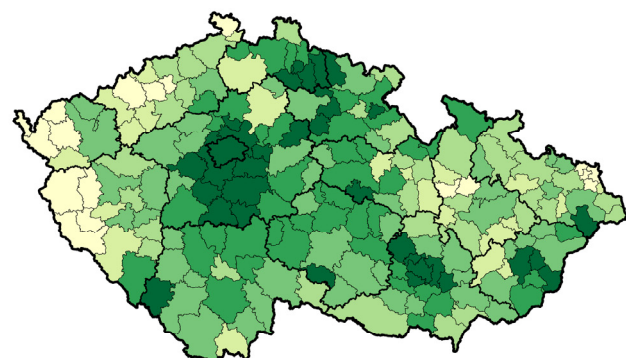
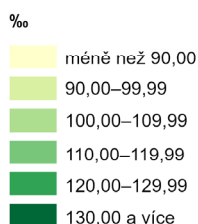
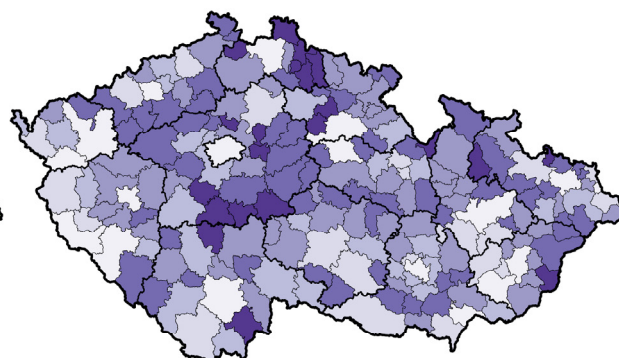
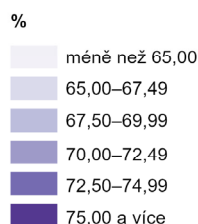
⁴ V souvislosti s tím došlo k ukončení činnosti pojišťovacích zprostředkovatelů vedených dle zákona č. 38/2004 Sb. pod právní formou „fyzické osoby podnikající dle jiných zákonů než živnostenského a zákona o zemědělství“. Ti, kteří ve své činnosti hodlali pokračovat, museli ohlásit vázanou živnost a byli zahrnuti mezi osoby podnikající dle živnostenského zákona. Část z nich to neudělala.

Ktg 3.1 Soukromí podnikatelé^{*)} v SO ORP k 31. 12. 2025

(osoby podnikající dle živnostenského zákona a zemědělské podnikatelé se zjištěnou aktivitou a sídlem na daném území)

Na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více

Podíl na ekonomických subjektech se zjištěnou aktivitou

Zdroj: ČSÚ

Podnikatelé se na počtu aktivních subjektů podíleli z více než dvou třetin.

Podíl soukromých podnikatelů, do kterých byli zahrnuti podnikající dle živnostenského zákona a zemědělské podnikatelé, na počtu subjektů se zjištěnou aktivitou v kraji činil 67,6 % a byl v porovnání s ostatními regiony sedmý nejvyšší. Podíl zemědělských podnikatelů byl druhý nejvyšší, ale podíl samotných živnostníků byl až devátý nejvyšší. Z vnitroregionálního hlediska byl registrován nejvyšší podíl soukromých podnikatelů na počtu aktivních subjektů v SO ORP Trhové Sviny (76,3 %) a naopak nejnižší na Českobudějovicku (60,4 %). Tam měly relativně větší zastoupení aktivní právnické osoby (30,6 %).

V kraji bylo v přepočtu na 1 tis. obyvatel evidováno 113 aktivních živnostníků,...

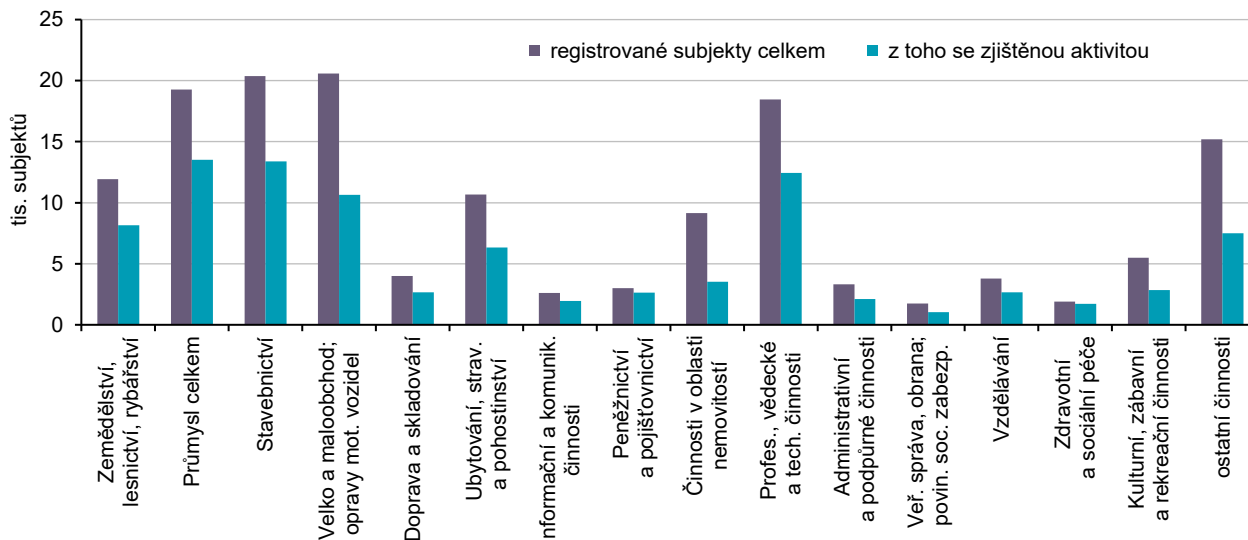
V přepočtu na 1 tis. obyvatel ve věku 18 let a více bylo v kraji koncem roku 2025 aktivních 112,9 živnostníků a 7,8 zemědělských podnikatelů – fyzických osob. Ve srovnání s celou republikou (119,1, resp. 4,1) bylo v jižních Čechách méně živnostníků a více zemědělských podnikatelů. V mezikrajském srovnání měl Jihočeský kraj v přepočtu na 1 tis. obyvatel druhý nejvyšší počet aktivních zemědělských podnikatelů – fyzických osob (po Kraji Vysočina) a sedmý nejvyšší počet živnostníků. Nejvíce aktivních živnostníků v přepočtu na 1 tis. obyvatel sídlilo v hlavním městě Praze (179,5). Celkový počet aktivních soukromých podnikatelů v přepočtu na populaci osmnáctiletých a starších měl Jihočeský kraj v mezikrajském srovnání šestý nejvyšší.

...relativně nejvíce jich bylo na Českobudějovicku. Zemědělci bylo nejvíce na Prachaticku.

Ve vnitroregionálním pohledu, podle SO ORP, bylo koncem roku 2025 nejvíce aktivních soukromých podnikatelů v přepočtu na 1 tis. obyvatel ve věku 18 let a více na Vimpersku (130,6), zásluhou vyššího počtu zemědělských podnikatelů i živnostníků, a nejméně na Kaplicku (91,8), zejména vlivem relativně nejnižšího počtu živnostníků (83,2). Nejvíce samotných živnostníků v přepočtu na 18leté a starší obyvatele bylo na Českobudějovicku (124,1), Tábořsku (120,4) a Vimpersku (116,6).

Soukromých zemědělců se zjištěnou aktivitou v přepočtu na 1 tis. obyvatel 18letých a starších hospodařilo nejvíc na Prachaticku (14,1), Vimpersku (14,0) a Vodňansku (13,0), naopak nejméně jich bylo na Českbudějovicku (3,7).

Graf 3.14 Ekonomické subjekty podle převažující činnosti v Jihočeském kraji k 31. 12. 2025
(subjekty s uvedenou činností)

Nejvíce subjektů se zjištěnou aktivitou v roce 2025 bylo s převažující činností průmysl a stavebnictví.

Podle převažující ekonomické činnosti byly v RES nejvíce zastoupeny subjekty s činností velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel (13,6 %), stavebnictví (13,5 %) a průmysl (12,7 %). Protože mezi subjekty s obchodní činností byla prokazatelně aktivní zhruba jen polovina z nich, což byl výrazně podprůměrný podíl, bylo pořadí podle převažující činnosti mezi subjekty se zjištěnou aktivitou poněkud odlišné. Nejvíce jich bylo v průmyslu a stavebnictví (14,5 %, resp. 14,4 %) a v sekci profesní, vědecké a technické činnosti (13,4 %). Obchod byl až na čtvrtém místě s podílem 11,4 %.

Nejvyšší podíl aktivních subjektů byl v sekci zdravotní a sociální péče.

Z hlediska jednotlivých činností měla koncem roku 2025 nejvyšší podíl aktivních subjektů na evidovaných subjektech v kraji zdravotní a sociální péče, kde bylo prokazatelně aktivních 90,4 % subjektů, dále peněžnictví a pojišťovnictví (podíl 87,8 %) a informační a komunikační činnosti (75,5 %). Nejnižší zjištěnou aktivitu měly subjekty s činností v oblasti nemovitostí (38,6 %).

Aktivních subjektů se zjištěným počtem zaměstnanců bylo v kraji 80 tisíc.

Údaj o počtu zaměstnanců byl koncem roku 2025 zjištěn u 80 tis. aktivních ekonomických subjektů. Většinu z nich tvořily fyzické osoby, zpravidla živnostníci bez zaměstnanců (51,4 tis.). Mezi subjekty se zaměstnanci převládaly společnosti s ručením omezením (10,0 tis.), ale byly tu i fyzické osoby podnikající podle živnostenského zákona (3,8 tis.), které nejčastěji zaměstnávaly 1 až 5 zaměstnanců. V kraji sídlilo 119 firem s 250 a více zaměstnanci, z toho 59 společností s ručením omezeným, 30 akciových společností, 8 příspěvkových organizací, 6 družstev a 6 subjektů s právní formou obec.

Zemědělství

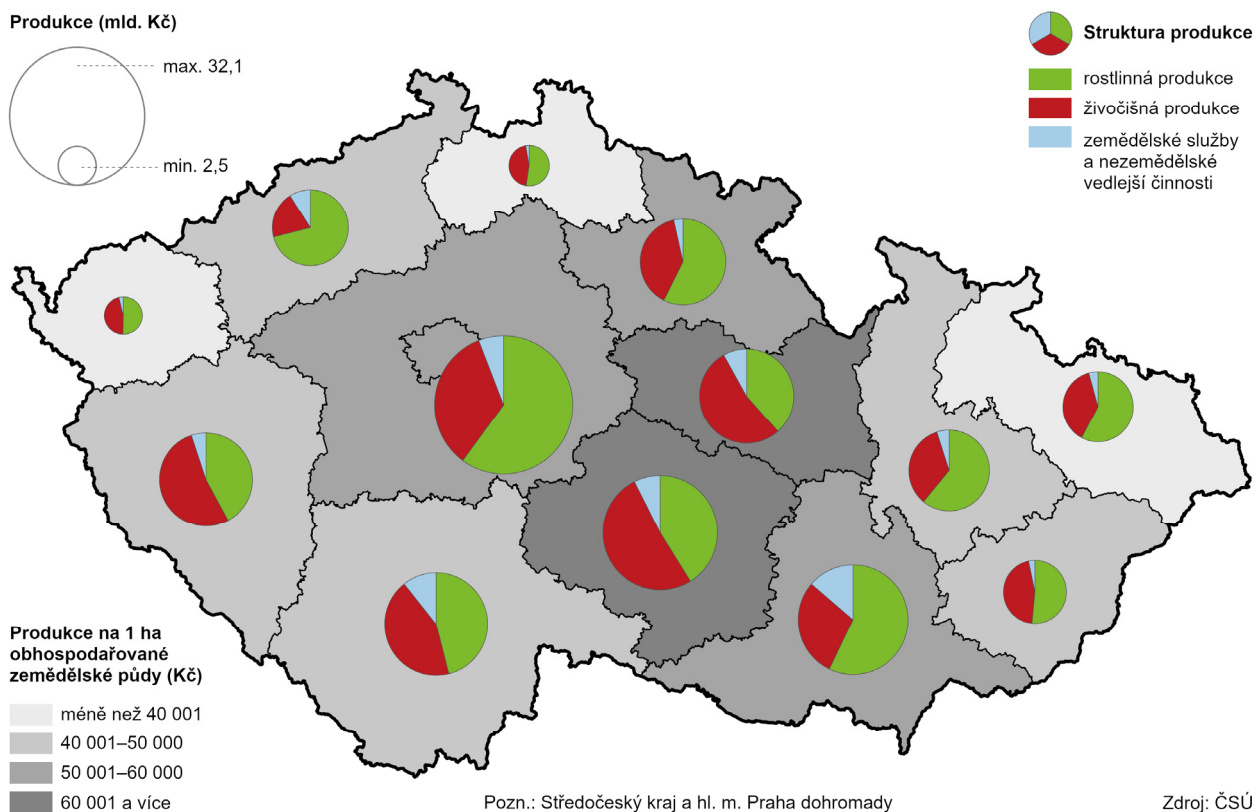
Zemědělství od roku 2002 zahrnovalo údaje za zemědělský sektor.

Údaje za zemědělství se od roku 2002 zjišťovaly pouze za zemědělský sektor, nezahrnovaly již výsledky domácností mimo něj. Zemědělská statistika byla založena na datech za zemědělské subjekty a pokud subjekt hospodařil ve více krajích, byl přiřazen tam, kde měl nejvýznamnější část své zemědělské výroby.

Produkce zemědělského odvětví v b. c. v roce 2022 byla nejvyšší v historii kraje.

Produkce zemědělského odvětví v běžných cenách (b. c.) se zjišťovala od roku 2003, poslední aktuální údaje byly za rok 2024. Protože byl její, sice rozkolísaný, ale rostoucí trend do značné míry ovlivněn cenovým vývojem, nemá příliš smysl ho vyčíslovat. Nejvyšší hodnoty dosáhla zemědělská produkce v b. c. ve všech krajích v roce 2022, v Jihočeském kraji – 19,4 mld. Kč, díky rostlinné produkci. V roce 2023 ve všech krajích propadla (v Jihočeském kraji o 10 %) a i přes zvýšení v roce 2024 se nad hodnotu roku 2022 nikde nedostala.

Ktg 3.2 Produkce zemědělského odvětví v krajích v roce 2024 (semidefinitivní údaje)

Ve většině krajů převládala rostlinná produkce.

V letech 2023 a 2024 ve většině krajů převažovala rostlinná produkce nad živočišnou, pouze v Plzeňském kraji, Kraji Vysočina a v Pardubickém kraji převažovala živočišná produkce. V Jihočeském kraji se rostlinná produkce podílela na produkci zemědělského sektoru kraje ze 47,3 %, resp. 46,0 % a živočišná produkce ze 42,2 %, resp. 43,3 %. Zbývajících necelých 11 % představoval podíl zemědělských služeb a nezemědělských vedlejších činností.

Od roku 2011 převládala v kraji rostlinná výroba, v roce 2024 s podílem 46 %.

Do roku 2010 v zemědělství Jihočeského kraje živočišná produkce převyšovala rostlinnou produkci. V roce 2011 nastal obrat jak díky nárůstu rostlinné produkce o více než čtvrtinu, tak vlivem poklesu živočišné produkce. Rostlinná produkce pak převažovala nad živočišnou i nadále. Podíl rostlinné produkce na objemu

zemědělské produkce byl nejvyšší v roce 2021 – 56,5 %, tehdy byl naopak nejnižší podíl živočišné produkce – 34,9 %.

Jihočeští zemědělci vytvářeli v regionálním srovnání čtvrtý největší objem produkce,...

Jihočeský zemědělský sektor se v roce 2024 podílel na produkci zemědělského odvětví Česka 10,2 % (na rostlinné produkci 9,0 %, na živočišné produkci 10,9 %). Objemem zemědělské produkce se v regionálním srovnání řadil trvale na čtvrté místo za kraje Středočeským, Jihomoravským a Krajem Vysočina; to korespondovalo s jejich umístěním podle plochy orné půdy. Jihočeši sice obhospodařovali druhou největší výměru zemědělské půdy, ale vlivem vysokého podílu trvalých travních porostů byla jejich výměra orné půdy až čtvrtá nejvyšší po uvedených krajích.

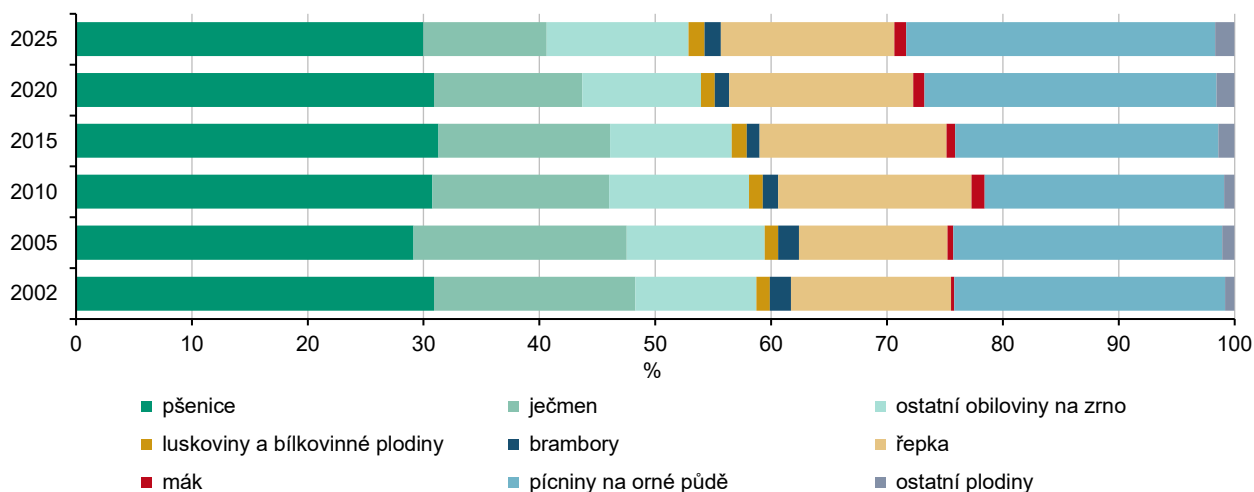
...ta byla ale po přepočtu na 1 ha zemědělské půdy mezi kraji čtvrtá nejnižší.

Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se pořadí krajů proměnilo. Jihočeský kraj měl od roku 2016 čtvrtou nejnižší produkci na 1 hektar zemědělské půdy (v roce 2024 – 41,8 tis. Kč/ha). S výjimkou jednoho roku patřilo čelo regionálního žebříčku od roku 2012 Pardubickému kraji (v roce 2024 – 64,5 tis. Kč/ha). Na konci žebříčku byl, stejně jako podle absolutního objemu, Karlovarský kraj (24,5 tis. Kč/ha).

Plocha obhospodařované zemědělské půdy se od roku 2017, na rozdíl od dlouhodobých trendů, rozšiřovala.

Plocha zemědělské půdy, na které hospodařili jihočeští zemědělci, se v letech 2002 až 2016 zmenšovala (–6,2 %), od roku 2017 se naopak spíše mírně rozšiřovala, za devět let o 2,3 %. Celkově však mezi lety 2002 a 2025 došlo k úbytku obhospodařované zemědělské půdy o 4,0 % (–17,6 tis. ha). Snížila se plocha obhospodařované orné půdy na jedné straně (–15,1 %; –43,8 tis. ha) a rozšířila se plocha trvalých travních porostů (+18,0 %, 27,1 tis. ha) na straně druhé.

Graf 3.15 Osevní plochy v Jihočeském kraji

Zornění zemědělské půdy jihočeského zemědělského sektoru v roce 2025 bylo nejnižší v historii.

Ve struktuře obhospodařované zemědělské půdy kraje došlo k posunu. Zmenšil se podíl orné půdy, tedy zornění obhospodařované zemědělské půdy, a zvýšil se podíl trvalých travních porostů. Zornění obhospodařované zemědělské půdy se snížilo z 65,6 % v roce 2002 na necelých 58 % v roce 2025, což byla jeho nejnižší hodnota. Podíl ploch trvalých travních porostů na zemědělské půdě se zvýšil z 34,0 % v roce 2002 na 41,8 % v roce 2025, což byla dosud nejvyšší hodnota.

Ve struktuře osevních ploch se snížil podíl ploch obilovin a brambor na úkor řepky a píce na orné půdě.

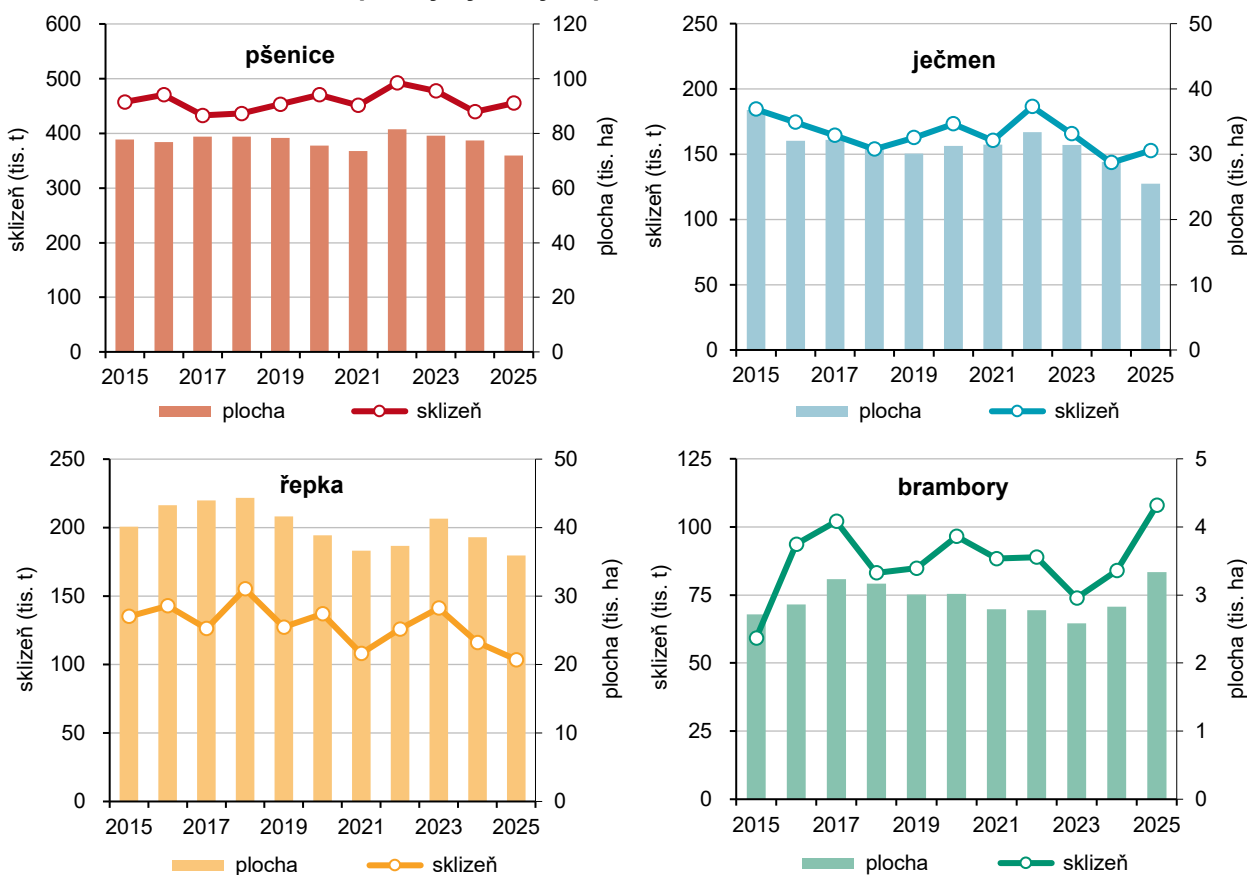
Výměra osevních ploch v kraji se pozvolna zmenšovala. Plocha osevu v roce 2025 byla ve srovnání s rokem 2002 menší o 15,6 % (–44,2 tis. ha). Ve struktuře osevních ploch klesal podíl obilovin na zrna, především ječmene, jehož podíl se snížil nejvíce

ze všech hlavních druhů plodin (ze 17,4 % na 10,6 %). Ve srovnání s rokem 2002 se mírně snížil i podíl ploch pšenice, na druhou stranu se zvýšil podíl ploch dalších obilovin na zrno. Poněkud se rozšířilo pěstování luskovin a bílkovinných plodin a máku, naproti tomu se na polích zmenšilo zastoupení brambor. Ve struktuře osevu se zvýšil podíl ploch řepky (nejvyšší byl v období let 2010 až 2019) a pícnin na orné půdě.

Více než polovinu osevních ploch zaujímaly obiloviny a více než čtvrtinu pícniny na orné půdě.

V roce 2025 představovala plocha osevu v kraji 239,7 tis. ha. Obilovinami bylo oseto 52,9 % těchto ploch, z toho 30,0 % připadalo na pšenici, 10,6 % na ječmen a 12,3 % na další obiloviny. Luskovinami a bílkovinnými plodinami bylo oseto 1,4 %, stejný podíl tvořily i plochy osázené bramborami. Řepkou bylo oseto 15 % ploch, mákem 1,0 %. Na 26,7 % osevních ploch se pěstovaly pícniny na orné půdě.

Graf 3.16 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Jihočeském kraji

V roce 2025 byly nadprůměrné výnosy základních obilovin a brambor.

Rok 2025 byl v kraji z hlediska výnosů základních obilovin mimořádně úrodný, přičemž většina jednotlivých druhů zapsala rekordní, případně druhé nebo třetí nejvyšší výnosy v historii kraje. Dařilo se také bramborám, jejichž výnos byl historicky třetí nejvyšší, a pícninám na orné půdě. Na druhou stranu rok 2025 nebyl příznivý pro řepku, luskoviny a bílkovinné plodiny a seno z trvalých travních porostů, které daly podprůměrný výnos.

Od výnosů a ploch, na kterých se plodiny pěstovaly, se odvíjel objem jejich sklizně. Ve srovnání s nepříliš úrodným rokem 2024 byla sklizeň nejčastěji pěstovaných plodin v kraji většinou vyšší. Meziročně nižší byla sklizeň řepky, luskovin a bílkovinných plodin a sena.

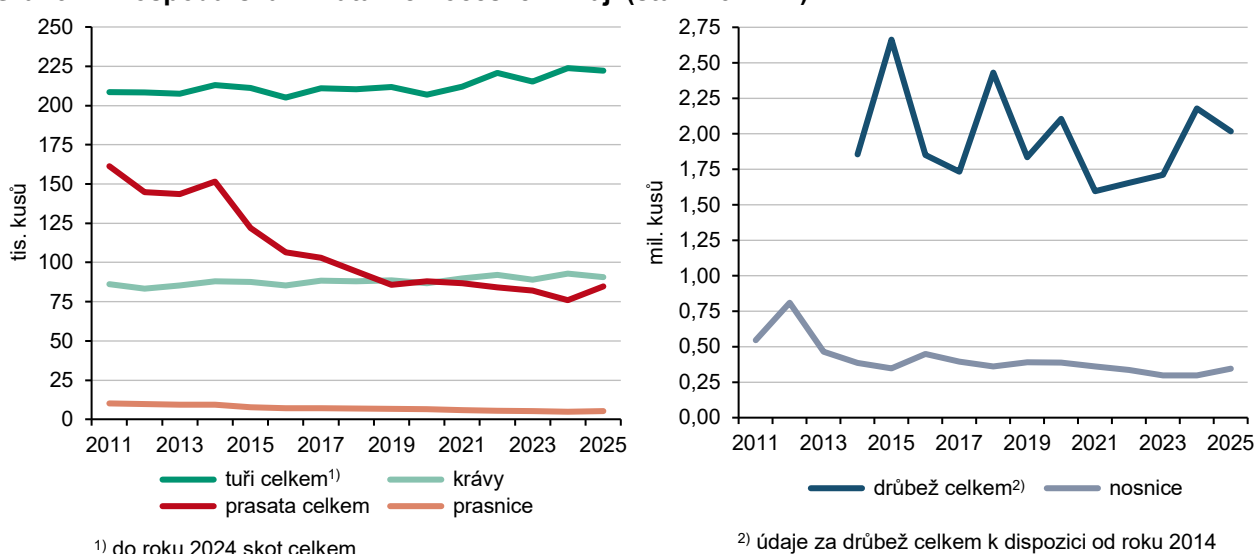
Sklizeň pšenice byla průměrná, sklizeň ječmene a řepky podprůměrná. Nadprůměrná byla sklizeň ovsa a brambor.

Ve srovnání s průměrem za předchozí desetiletí byla sklizeň pšenice téměř průměrná, podprůměrná byla u ječmene, luskovin a bílkovinných plodin, výrazně podprůměrná (o čtvrtinu až pětinu nižší) byla sklizeň řepky a žita. Naopak mírně nadprůměrná byla sklizeň sena z trvalých travních porostů a tritikale, o 20 % nad desetiletým průměrem byla sklizeň máku. Rekordní byla u ovsa, který byl pěstován na historicky největší ploše. Sklizeň brambor v kraji byla nejvyšší za posledních 14 let a sklizeň kukuřice na zrno nejvyšší za posledních 12 let.

Jihočeští zemědělci patřili k předním pěstitelům většiny základních plodin.

Produkci pšenice, žita, brambor, řepky a píce na orné půdě se jižní Čechy v pomyslném žebříčku krajů umístily v roce 2025 na třetím místě, v produkci ovsa a tritikale na prvním místě. To koresponduje s výměrou jejich sklizňových ploch. Kromě toho díky dlouhodobě největším plochám trvalých travních porostů si kraj udržuje prvenství ve sklizni sena z trvalých travních porostů, když se v roce 2025 podílel na sklizni zemědělského sektoru Česka 18,7 %.

Graf 3.17 Hospodářská zvířata v Jihočeském kraji (stav k 31. 12.)

Chov skotu v kraji byl po roce 2011 zvolna rozšiřován,....

Stav skotu a krav se v letech 2002 až 2011 v kraji snížil o 9 %, resp. 7 %. Ale od roku 2011 již stavy turů (skotu)⁵ a krav kolísaly s mírně rostoucím trendem. Koncem roku 2025 byly ve srovnání se stavem před 15 lety vyšší o 6,6 %, resp. 5,2 %. Počet krav se zvýšil zásluhou početního přírůstku ostatních krav (+22,1 %), který vykompenzoval úbytek dojených krav (−7,3 %).

...na rozdíl od chovu prasat, který byl dál redukován.

Chov prasat byl výrazně redukován zejména mezi lety 2002 a 2011, kdy se jejich stavy v kraji snížily zhruba o 60 % (v Česku o polovinu). Redukce jejich chovu v kraji pokračovala i v dalších letech a během posledních 15 let se počet prasat a prasníc snížil na polovinu.

Stav drůbeže kolísá, počet nosnic měl klesající trend.

Stav drůbeže, který je ovlivňován termínem vyskladnění, kolísá. Koncem roku 2025 se meziročně snížil o 7,5 %, ale ve srovnání s průměrným koncovým stavem z let 2014 až 2024 byl vyšší o 2,6 %. Stav nosnic meziročně sice vzrostl o 16,1 %, ale ve srovnání se stavem před 15 lety byl nižší o více než jednu třetinu.

⁵ V roce 2025 ČSÚ poprvé zjišťoval stavy turů, které kromě skotu (tura domácího) zahrnovaly i bizony americké, chované na maso, a buvoly domácí. Jejich chov není v Česku statisticky významný, a proto lze údaje za tury porovnávat s údaji za skot.

V kraji se chovalo pastevním způsobem nejvíce hospodářských zvířat.

Jihočeští zemědělci, kteří v mezikrajském srovnání dlouhodobě obhospodařovali druhou největší plochu zemědělské půdy a vůbec největší plochu trvalých travních porostů, chovali koncem roku 2025 ze všech krajů nejvíce hospodářských zvířat vhodných k pastevnímu způsobu chovu. Na republikovém počtu turů se podíleli 16 %, stejně tak na počtu krav, přitom jejich podíl na počtu ostatních krav byl 20%. Na republikovém počtu ovcí se kraj podílel 14,1 %. Počtem dojených krav a koz se kraj umístil na druhém místě (podíl 13,3 %, resp. 10,2 %).

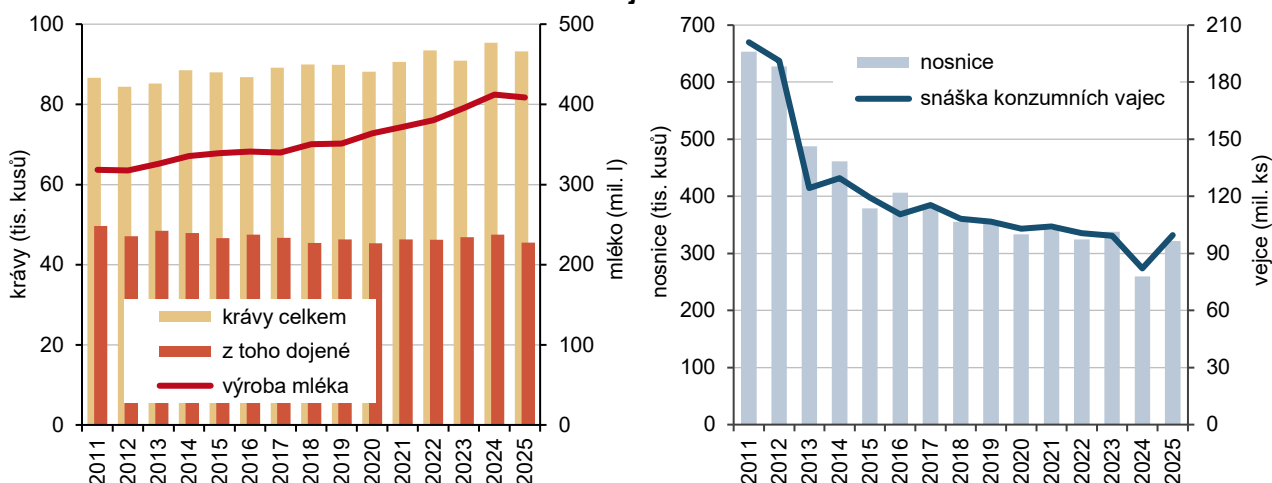
Kraj měl významné postavení v chovu vodní drůbeže.

V chovu prasat, který má souvztažnost s ornou půdou, se kraj umístil na sedmém a v chovu drůbeže na šestém místě a v chovu nosnic na pátém místě. Kraj měl významné postavení v chovu vodní drůbeže, když se více než z poloviny podílel na republikovém chovu hus a více než z jedné čtvrtiny na chovu kachen.

Intenzita chovu skotu a krav měla mezi kraji druhou nejvyšší hodnotu, naopak u prasat byla čtvrtá nejnižší.

Po přepočtu chovaných hospodářských zvířat na výměru obhospodařované zemědělské půdy se v regionálním žebříčku kraj umístil v intenzitě chovu skotu a krav celkem na druhém místě, v intenzitě chovu ostatních krav na třetím a chovu dojených krav na šestém místě. V intenzitě chovu ovcí na osmém místě. Po přepočtu na výměru orné půdy se v chovu drůbeže umístil na šestém místě, v chovu nosnic na pátém místě. Nejhorší bylo jeho umístění v intenzitě chovu prasat, kde obsadil až jedenáctou příčku.

Graf 3.18 Průměrné stavy krav a výroba mléka, průměrné stavy nosnic a snáška konzumních vajec v zemědělském sektoru Jihočeského kraje

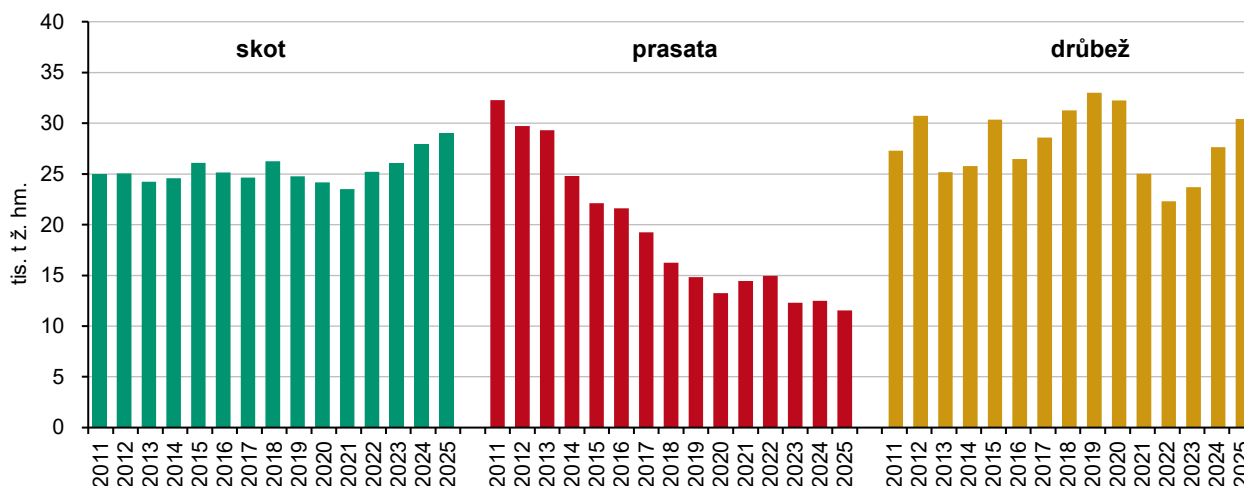
Výroba mléka od roku 2013 rostla především vlivem zvýšené průměrné dojivosti.

Výroba mléka v kraji se po období pozvolného poklesu od roku 2013 zvyšovala, především zásluhou rostoucí průměrné dojivosti. V roce 2025 bylo ve srovnání s výsledky před 15 lety (rok 2011) vyrobeno o 28,3 % litrů mléka více, když se průměrná denní dojivost zvýšila ze 17,6 litrů na 24,6 litrů. Kraj se v roce 2025 podílel na průměrném stavu dojených krav Česka 13,4 %, přitom dojivost byla o 10,2 % nižší než republikový průměr. Na republikové produkci mléka se kraj v roce 2025 podílel 12,0 % a v mezikrajském srovnání obsazoval dlouhodobě třetí příčku.

Výroba jatečných prasat v kraji klesala.

Výroba jatečného skotu v kraji kolísala, ale od roku 2022 již rostla, takže v roce 2025 byla ve srovnání s rokem 2011 vyšší o 16,0 %. V Česku výroba jatečného skotu vzrostla o 10 %. Výroba jatečných prasat v kraji s výjimkou let 2021, 2022 a 2024 klesala, ve srovnání s rokem 2011 její objem v roce 2025 propadl téměř o dvě třetiny. V celém Česku výroba jatečných prasat za 15 let poklesla o 16,3 %.

Graf 3.19 Výroba jatečných zvířat v zemědělském sektoru Jihočeského kraje

Jihočeský kraj měl mezi kraji druhou největší výrobu jatečného skotu a sedmou nejvyšší výrobu jatečných prasat.

Podíl kraje na republikové výrobě jatečného skotu v roce 2025 dosáhl 15,5 % a byl v mezikrajském srovnání druhý nejvyšší. Podíl kraje na republikové výrobě jatečných prasat aktuálně představoval 4,2 % a byl sedmý nejvyšší. Před patnácti lety byl příspěvek kraje k republikové produkci jatečných prasat více než dvojnásobný a mezi kraji čtvrtý nejvyšší.

Oproti roku 2011 klesla v kraji snáška konzumních vajec na polovinu.

Průměrný stav nosnic v jihočeském zemědělském sektoru dlouhodobě klesal. Několikrát sice meziročně vzrostl, naposled v roce 2025 (téměř o čtvrtinu), ale oproti stavu před patnácti lety byl poloviční, stejně jako snáška konzumních vajec.

Výroba jatečné drůbeže kolísala.

Výroba jatečné drůbeže v kraji kolísala, v posledních třech letech, od roku 2023, rostla. Ve srovnání s rokem 2011 byla o 11,5 % vyšší. V roce 2025 se chovy jihočeských farmářů podílely na snášce vajec zemědělského sektoru Česka 6,2 % a byly páté nejvyšší, na výrobě jatečné drůbeže 11,7 % a byly čtvrté nejvyšší mezi kraji. V roce 2011 byly oba tyto podíly vyšší (15,8 %, resp. 12,6 %).

Průmysl

V Jihočeském kraji bylo 136 velkých průmyslových podniků,...

Statistika průmyslu je publikována za podniky se 100 a více zaměstnanci s převažující činností B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu, které v textu označujeme za velké průmyslové podniky. Mezi tyto podniky se sídlem v Jihočeském kraji patřilo v roce 2025 celkem 136 subjektů se 41,7 tis. zaměstnanci; oba údaje byly nejnižší za posledních 25 let. Před pandemickou krizí v roce 2019 v kraji sídlilo 158 podniků s 51,4 tis. zaměstnanci, před čtvrtstoletím v roce 2001 těchto podniků bylo 165 a zaměstnávaly 55,6 tis. osob (to byl nejvyšší počet zaměstnanců za 25 let).

...které se na tržbách z průmyslové činnosti Česka podílely 4,1 %.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy v b. c. (dále jen „tržby“) uvedených podniků v roce 2025 dosáhly 199 mld. Kč a jejich podíl na republikových tržbách velkého průmyslu 4,1 % byl v regionálním srovnání devátý nejvyšší. Kraj k tržbám velkého průmyslu Česka přispěl nejvíce v roce 2001 (5,2 %), kdy byl jeho podíl sedmý nejvyšší. Ještě další dva roky přispíval k republikové hodnotě 5 %. Od roku 2004 však jeho příspěvek klesl pod 5 %, v období let 2005 až 2012 se pohyboval většinou pod 4 %. Podíl na republikových tržbách v roce 2025 byl nejnižší za posledních 12 let (od roku 2014).

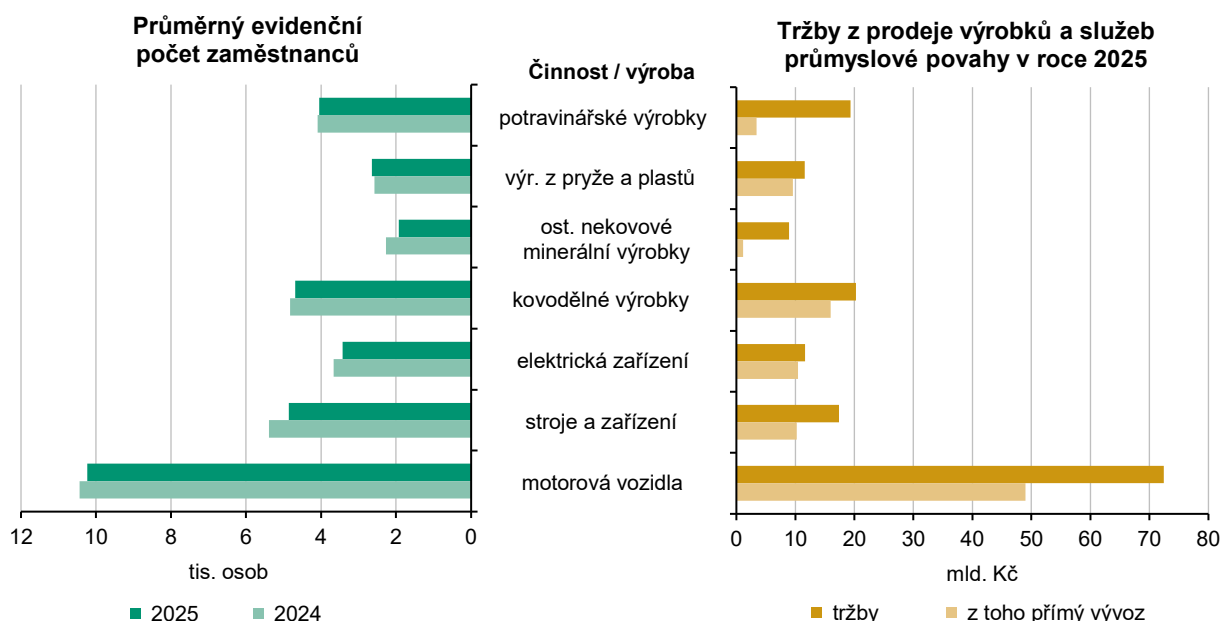
Tržby průmyslových podniků rostly s výjimkou roku 2020, 2024 a 2025.

Tržby velkých průmyslových podniků v kraji v posledním desetiletí rostly⁶ s výjimkou pandemického roku 2020 a s výjimkou posledních dvou let. V Česku poklesly také v roce 2020, ale pak již jen v roce 2025. Průmyslové tržby v kraji měly ve srovnání s Českem většinou nižší dynamiku.

Na tržbách se nejvíce podílel zpracovatelský průmysl,...

Rozhodující objem tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy byl vytvořen ve zpracovatelském průmyslu. V Jihočeském kraji ho v roce 2025 reprezentovalo 130 velkých podniků, které se na tržbách průmyslu celkem v kraji podílely 94,6 % a na počtu zaměstnanců ve fyzických osobách 97,6 %. Svého maxima dosáhl kraj v roce 2019, kdy bylo těchto podniků 153. Tehdy byl ale jejich podíl na tržbách a počtu zaměstnanců průmyslu celkem nižší (91,1 %, resp. 95,0 %).

Graf 3.20 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Jihočeském kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji)

...jeho nejsilnějším odvětvím byla výroba motorových vozidel, přívěsů a návěsů.

Nejsilnějším odvětvím zpracovatelského průmyslu v kraji byla výroba motorových vozidel (kromě motocyklů), přívěsů a návěsů, kterou před deseti lety (v roce 2016) reprezentovalo 15 velkých podniků, v dalších letech se jejich počet zvyšoval a od roku 2019 kolísá mezi 21 a 22.

V roce 2016 se automobilový průmysl na tržbách zpracovatelského průmyslu v kraji podílel ze 42,3 % (byl to jeho nejvyšší podíl v uplynulém desetiletí) a na počtu zaměstnanců 22,5 %. Tržby z průmyslové činnosti automobilového průmyslu v kraji během posledního desetiletí poklesly mírně v roce 2017 a poté o více než 10 % v roce 2020 při pandemické krizi, která zvláště citelně zasáhla automobilový průmysl. V dalších třech letech následovalo oživení, ale od roku 2024 jeho tržby klesaly. Počet zaměstnanců automobilového průmyslu v kraji se zvyšoval do roku 2019, od roku 2020 klesal, v roce 2025 výroba motorových vozidel (kromě motocyklů), přívěsů a návěsů zaměstnávala 10 tis. zaměstnanců. V roce 2025 se podílela na tržbách zpracovatelského průmyslu v kraji 38,5 % a na počtu zaměstnanců čtvrtinou.

⁶ Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji a jejich srovnání v čase může být ovlivněno tím, že na základě neměnných kritérií pro zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů se může tento soubor rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí.

Orientace tržeb na přímý vývoz zpracovatelského průmyslu se oproti roku 2016 snížila.

Téměř dvě třetiny (63,0 %) tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v kraji pocházely v roce 2025 z přímého vývozu. Během posledního desetiletí byla orientace tržeb zpracovatelského průmyslu kraje na přímý vývoz nejvyšší v roce 2016, kdy dosáhla 75,2 %. Hned v roce 2017 se podíl přímého vývozu na tržbách propadl na 62,1 % a od té doby se pohyboval pod hranicí 65 %. Ze секcí zpracovatelského průmyslu s tržbami nad 10 mld. Kč měla největší podíl tržeb z vývozu v roce 2016 výroba motorových vozidel 90,7 %, v dalších letech byl tento podíl nižší, v roce 2025 dosáhl 67,7 %. Na vysoké úrovni se udržoval podíl tržeb z vývozu v sekci výroba elektrických zařízení (v roce 2025 činil 89,7 %) a výroba pryžových a plastových výrobků (mezi 82 % a 86 %), nižší zůstala orientace tržeb na vývoz v potravinářské výrobě (v průměru 17,0 %).

Počet zaměstnanců zpracovatelského průmyslu se od roku 2018 snižoval.

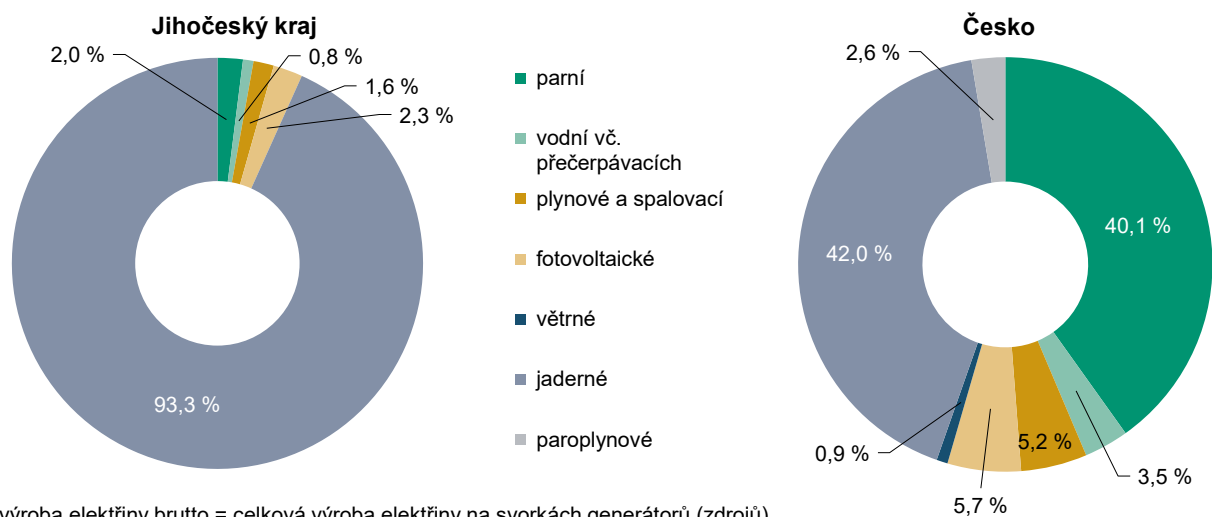
Počet zaměstnanců velkých podniků zpracovatelského průmyslu kraje se během posledního desetiletí v letech 2016 a 2017 zvyšoval. Od roku 2018 již jen klesal, nejloubeji v pandemickém roce 2020 a v letech 2024 a 2025 (ve všech třech letech meziročně zhruba o 5 %) jistě i vlivem úbytku podniků. V roce 2025 zaměstnával zpracovatelský průmysl v kraji 40,7 tis. osob (fyzické osoby), to je oproti roku 2015 o 12,2 % méně.

Energetika

Z elektráren v Jihočeském kraji v roce 2025 pocházelo 24,4 % elektrické energie vyrobené v Česku.

Elektrárny na území Jihočeského kraje vyráběly v letech 2017 až 2024 konstantní množství elektřiny, každoročně přibližně 17 tis. GWh, a na republikové produkci elektrické energie se podílely zhruba jednou pětinou. V roce 2025 výroba elektřiny v kraji vzrostla na 18,6 GWh a její podíl na republikové produkci byl téměř čtvrtinový. Napomohla tomu vyšší výroba elektřiny v jaderné elektrárně Temelín.

Graf 3.21 Výroba elektřiny brutto¹⁾ podle technologie elektráren v roce 2025

¹⁾ výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů)

Zdroj: Energetický regulační úřad

Z jaderných elektráren pocházela největší část vyrobené elektřiny – v Jihočeském kraji 93,3 %, v Česku 42,0 %.

Většina elektřiny (více než 90 %) vyrobená v jižních Čechách pocházela od jejího spuštění z jaderné elektrárny Temelín, v roce 2025 podíl jádra činil 93,3 %. V celém Česku až do roku 2024 vznikala vyrobená elektřina, i přes pokles její výroby, hlavně v parních elektrárnách. Až v roce 2025 byl v Česku podíl jádra na výrobě elektřiny vyšší. Jaderné elektrárny se na republikové výrobě elektřiny podílely 42,0 %, zatímco parní elektrárny 40,1 %.

Nejvíce elektřiny v Česku se vyrábělo v krajích Ústeckém a Jihočeském a Kraji Vysočina.

Jihočeský kraj se stal poté, co v roce 2015 předstihl Kraj Vysočinu, druhým největším výrobcem elektřiny po kraji Ústeckém. Ten se na celorepublikové produkci v roce 2025 podílel 27,1 % a většinu elektřiny vyráběl v parních elektrárnách (88 % z výroby v kraji). Na třetím místě regionálního žebříčku výrobců elektřiny byl Kraj Vysočina (21 % z výroby Česka), který podobně jako Jihočeský kraj vyráběl většinu elektřiny z jádra (92 % výroby kraje).

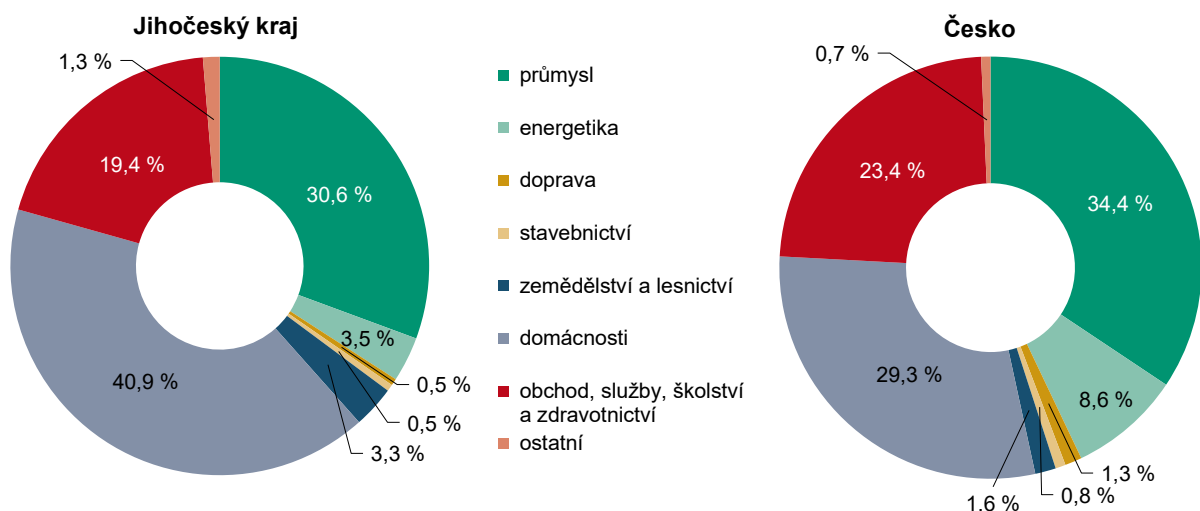
Obnovitelné zdroje se podílely na výrobě elektřiny v Česku 16,3 %,...

V roce 2025 bylo v Česku vyrobeno 12,5 tis. GWh elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jejich podíl na celkové výrobě elektřiny činil 16,3 %, v roce 2016 byl nižší o 5,0 p. b. Na republikové výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů se v roce 2025 podílely ze 47 % biomasa, bioplyn a biologicky rozložitelný komunální odpad, ze 35 % fotovoltaické elektrárny, ze 13 % vodní a z 5 % větrné elektrárny. Regionálně bylo nejvíce elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobeno ve Středočeském, Ústeckém a Jihomoravském kraji (16,2 %, 14,2 %, resp. 11,8 % z úhrnu za republiku).

...v Jihočeském kraji byl jejich podíl nižší (6,0 %)..

Jihočeský kraj se výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů umístil na čtvrtém místě s 9% podílem na Česku. V roce 2025 se v kraji vyrobilo 1,1 tis. GWh elektřiny z obnovitelných zdrojů, 48 % bylo vyrobeno z biomasy, resp. bioplynu, 38 % pocházelo z fotovoltaických elektráren a 14 % z vodních elektráren.

Graf 3.22 Spotřeba elektřiny netto¹⁾ podle odvětví spotřeby v roce 2025

¹⁾ spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Největší podíl spotřeby elektřiny v kraji připadal na domácnosti.

V Jihočeském kraji se v roce 2025 spotřebovalo téměř 3 tis. GWh elektřiny, to je 5,2 % z celorepublikové spotřeby elektřiny. Nejvíce elektřiny v kraji spotřebovaly domácnosti (40,9 %), což souvisí s nižší plynofikací, v jejímž důsledku používaly jihočeské domácnosti elektřinu ve větší míře než průměrná česká domácnost. V rámci Česka se na spotřebě elektřiny nejvíce podílel průmysl (34,4 %), domácnosti byly až na druhém místě (29,3 %).

Spotřeba elektřiny v kraji v roce 2025 byla o 3 % nižší než před deseti lety.

Spotřeba elektřiny v kraji v letech 2016 až 2021 rostla, v dalších třech letech klesala a v roce 2025 znovu vzrostla. Přesto byla v roce 2025 ve srovnání s rokem 2015 v kraji o 3,0 % nižší. Ve většině krajů se za deset let spotřeba elektřiny zvýšila, v Česku o 0,8 %. Samotné domácnosti ale svou spotřebu za tuto dobu zvýšily, v kraji o 1,3 %. V celém Česku byl nárůst spotřeby domácností dramatictější (+15,8 %).

Spotřeba elektřiny v jihočeských domácnostech na 1 obyvatele byla druhá nejvyšší v Česku.

V roce 2025 spotřebovaly jihočeské domácnosti v přepočtu na 1 obyvatele 1 853 kWh elektřiny, což bylo o 21 % více než průměrná česká domácnost. Nejvyšší byla spotřeba domácností absolutně i v přepočtu na obyvatele v roce 2020 a 2021 v souvislosti s pandemií covid-19 (lockdown), v dalších letech se spotřeba snižovala. V roce 2025 se mírně zvýšila, a přesto byla o 1 % nižší než před deseti lety. Tím se kraj lišil od většiny ostatních krajů, které zaznamenaly nárůst spotřeby elektřiny v domácnostech na 1 obyvatele. Ještě lepšího výsledku dosáhly domácnosti Zlínského kraje, ve kterých spotřeba na 1 obyvatele poklesla o více než 6 %. Celorepublikově se spotřeba elektřiny v domácnostech na 1 obyvatele zvýšila o 12 %.

V regionálním srovnání měly jihočeské domácnosti v roce 2025 v přepočtu na 1 obyvatele druhou nejvyšší spotřebu elektřiny po Středočeském kraji (2 077 kWh). Nejméně elektřiny na 1 obyvatele se spotřebovalo v domácnostech hlavního města Prahy (méně než 1 200 kWh).

Z celorepublikové spotřeby zemního plynu se v kraji spotřebovalo 3,6 %.

V roce 2025 se v jižních Čechách spotřebovalo necelých 259 mil. m³ zemního plynu, což v mezikrajském srovnání znamenalo druhou nejnižší spotřebu po Karlovarském kraji a podíl ze spotřeby Česka 3,6 %. Nejvíce plynu, 14 % z celorepublikového objemu, spotřeboval Ústecký kraj (1,0 mld. m³) kvůli vysoké spotřebě velko-odběratelů (0,8 mld. m³, 78 % z celkové spotřeby plynu v kraji). V Jihočeském kraji se na spotřebě zemního plynu nejvíce podíleli velko-odběratelé (36 %), ale s podstatně nižším podílem než v Ústeckém kraji, a domácnosti (30 %).

Spotřeba zemního plynu v kraji v roce 2025 byla o 1 % vyšší než před deseti lety,...

Spotřeba zemního plynu v kraji se v letech 2015 až 2021 prakticky nepřetržitě zvyšovala (s výjimkou roku 2018), nejvíce při pandemii v roce 2021 (+10 %). V letech 2022 a 2023 poklesla o 16 % a 12 %, do jisté míry v souvislosti s válkou na Ukrajině (v celém Česku o 20 % a 10 %). V roce 2024 již stagnovala, ale v roce 2025 vzrostla o 15 %. Ve srovnání s rokem 2015 se spotřeba zemního plynu v kraji zvýšila o 1 %, na rozdíl od vývoje v Česku, kde poklesla o 5 %. V jihočeských domácnostech se ve srovnání s rokem 2015 spotřeba zemního plynu snížila o 11 %, v Česku o 12 %.

...spotřeba plynu v domácnostech na 1 odběratele ale poklesla.

V roce 2025 v přepočtu na 1 odběratele spotřebovaly jihočeské domácnosti 852 m³ zemního plynu, což bylo o 11,7 % více než v republikovém průměru. Oproti spotřebě před deseti lety poklesla spotřeba plynu v domácnostech na 1 odběratele zhruba o 5 %, v Česku o 7 %.

Stavebnictví, stavební povolení

Objem stavebních prací „S“ provedených na území kraje kolísala.

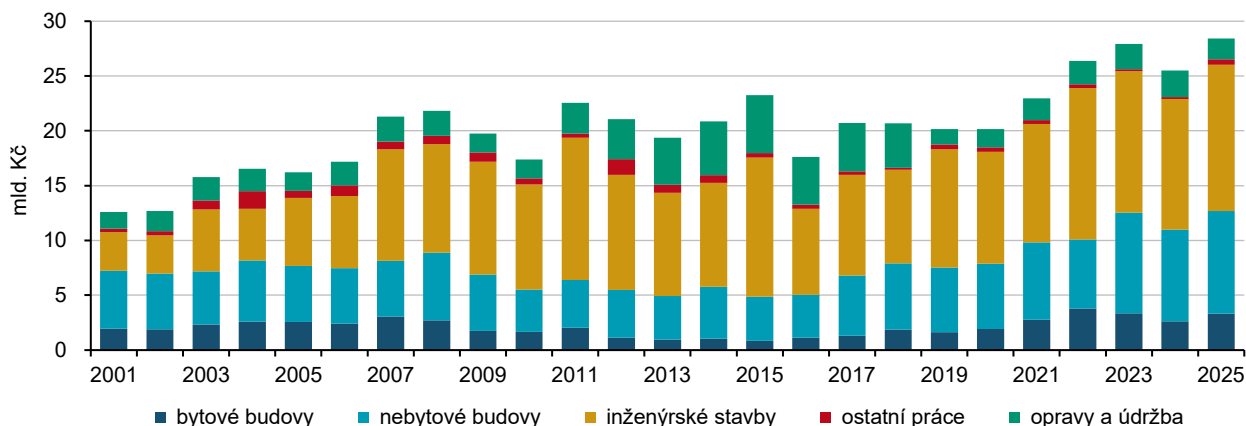
Hodnota stavebních prací „S“ provedených stavebními podniky s 20 a více zaměstnanci na území Jihočeského kraje při rostoucím trendu značně kolísala zejména v souvislosti s objemem prováděných inženýrských staveb. Největší meziroční nárůst (zhruba o čtvrtinu) zaznamenala v letech 2003, 2007 a 2011. Naproti tomu největší meziroční pokles (zhruba o 10 %) při vleklé recesi v letech 2009, 2010 a 2013, dále v roce 2016 (po dočerpávání eurofondů v roce 2015) a v roce 2024.

Téměř polovinu z objemu stavebních prací na území kraje tvořily inženýrské stavby.

V úhrnu za dvacet pět let byla téměř polovina (46,1 %) z objemu stavebních prací v kraji provedena na inženýrských stavbách a více než čtvrtina (27,5 %) na nové výstavbě, rekonstrukci a modernizaci nebytových budov. Bytové budovy se na celkovém objemu stavebních prací provedených v kraji podílely z jedné desetiny. Práce na opravách a údržbě tvořily 13,2 %. Marginální byl příspěvek ostatních prací.

Z hlediska jednotlivých let tvořily mimořádný podíl ze stavebních prací „S“ provedených v kraji inženýrské stavby v letech 2010 a 2011 (55 %, resp. 58 %), nebytové budovy v letech 2001 a 2002 (42 %, resp. 40 %), bytové budovy v letech 2004 a 2005 (téměř 16 %) a práce na opravách a údržbě v letech 2013 až 2018 (20 % až 25 %).

Graf 3.23 Stavební práce „S“ provedené na území Jihočeského kraje

Největší objem stavebních prací byl na území kraje realizován v posledních čtyřech letech.

Největší objem stavebních prací „S“ byl na území kraje realizován v letech 2022 až 2025, kdy každým rokem překročil 25 mld. Kč. V těchto letech byl nadprůměrný podíl inženýrských staveb (do určité míry v souvislosti s výstavbou dálnice D3), relativně vyšší byl navíc i podíl bytových a nebytových budov.

Nejvíce se stavělo v hlavním městě Praze.

Z objemu stavebních prací „S“ provedených v Česku za poslední čtvrtstoletí bylo v jižních Čechách realizováno 6,8 %. Nejvíce stavebních prací bylo provedeno v hlavním městě Praze (21,7 %), Jihomoravském a Středočeském kraji (11,4 %, resp. 10,4 %) a nejméně v Karlovarském a Libereckém kraji (2,7 %, resp. 2,9 %).

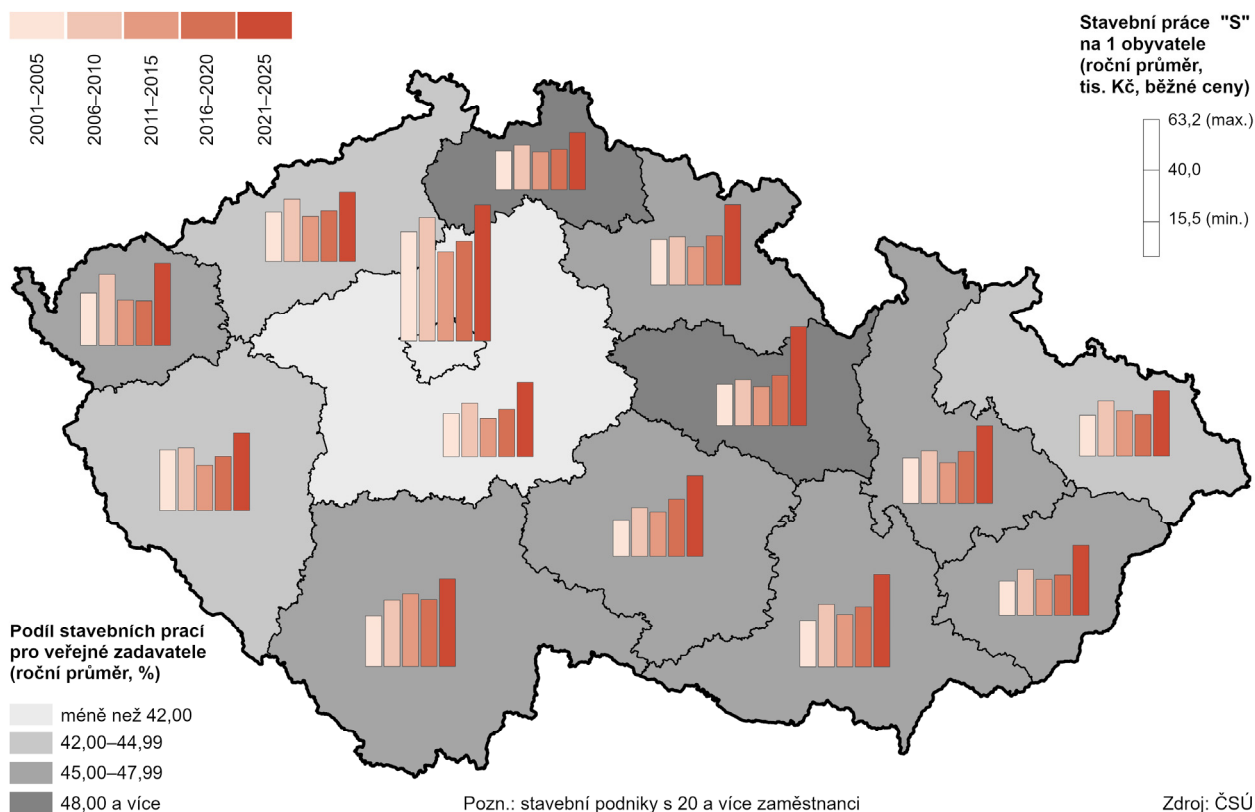
Stavební aktivita v kraji po přepočtu na 1 obyvatele byla zpravidla nadprůměrná.

V přepočtu na 1 obyvatele byla stavební aktivita v kraji ve srovnání s průměrem za Česko v posledních 25 letech celkem 18krát vyšší. V letech 2007 až 2023 byla každým rokem nadprůměrná a v mezikrajském srovnání druhá až čtvrtá nejvyšší. Ve srovnání s Českem většinou podprůměrná byla do roku 2006, kdy byla nejčastěji pátá nejvyšší, a v letech 2024 a 2025, kdy byla šestá nejvyšší. Nejvíce stavebních prací v přepočtu na 1 obyvatele bylo za uplynulých 25 let provedeno v hlavním městě Praze, kde ve srovnání s republikovým průměrem byly hodnoty do roku 2008 dvojnásobné a později minimálně o 50 % vyšší. Vyšší stavební aktivitu v přepočtu na obyvatele měl kromě Prahy a Jihočeského kraje častěji také Jihomoravský kraj. Každoročně podprůměrný objem stavebních prací na 1 obyvatele byl realizován ve Středočeském, Libereckém a Zlínském kraji a s výjimkou jednoho nadprůměrného roku ještě v Královéhradeckém a Moravskoslezském kraji.

V kraji byl podíl prací pro veřejné zadavatele nadprůměrný.

V uplynulém čtvrtstoletí se financování staveb v Jihočeském kraji opíralo o veřejné zdroje v průměru ze 45,5 %, což znamenalo poněkud vyšší podíl ve srovnání s průměrnými výsledky za republiku. V jednotlivých letech se podíl stavebních prací pro veřejné zadavatele na celkovém objemu stavebních prací „S“ provedených v kraji pohyboval od 26,3 % v roce 2017 po 64,5 % v roce 2020. Nejvyšší podíl veřejných zdrojů v průměru za 25 let byl zaznamenán v Pardubickém kraji (49,9 %) a nejnižší v hlavním městě Praze (36,3 %).

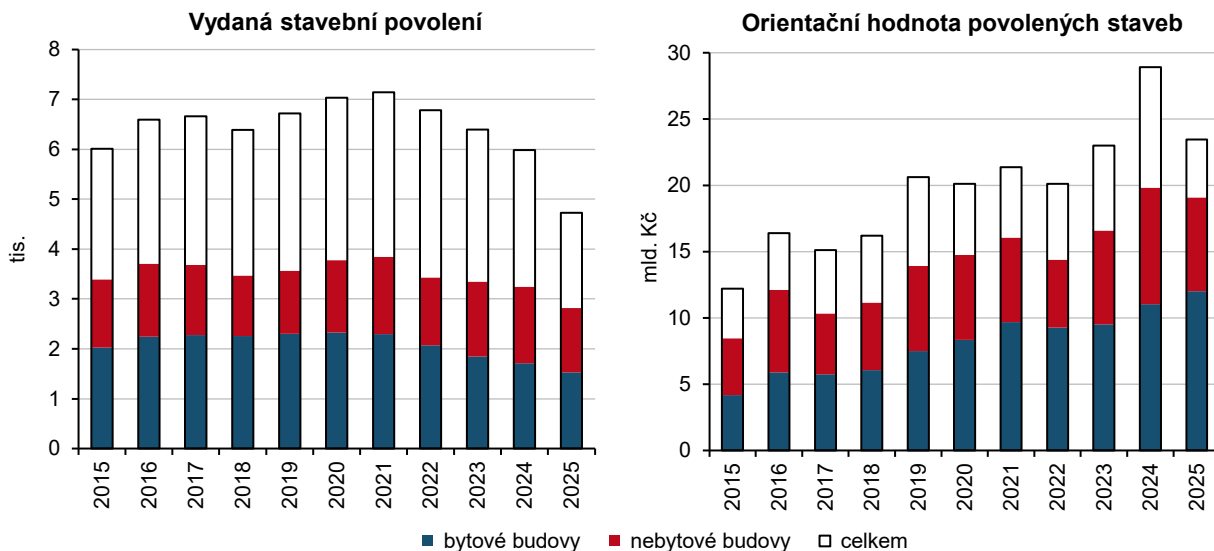
Ktg 3.3 Stavební práce „S“ podle místa stavby v krajích v letech 2001 až 2025

V roce 2025 bylo v kraji vydáno nejméně stavebních povolení v historii.

V Jihočeském kraji bylo v průběhu minulých deseti let nejvíce stavebních povolení vydáno v letech 2020 a 2021 (v obou letech nad 7 tis.) zejména díky nárůstu počtu povolených nebytových budov. Od roku 2022 počet stavebních povolení klesal především kvůli klesajícímu počtu vydaných povolení na stavby bytových budov a na ostatní (inženýrské) stavby. V roce 2025 bylo v kraji vydáno 4,7 tis. povolení, což bylo historicky nejméně. V rámci Česka byl počet stavebních povolení vydaných v roce 2025 také nejnižší.

Graf 3.24 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Jihočeském kraji

Orientační hodnota nově povolených staveb měla spíše rostoucí trend.

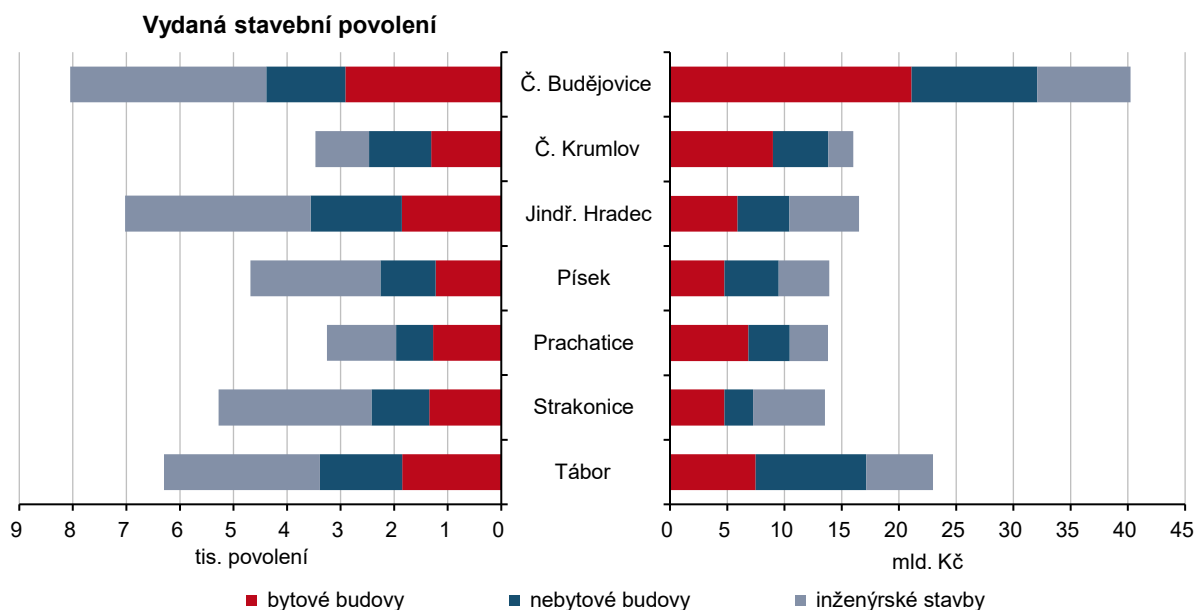
Orientační hodnota staveb povolených v Jihočeském kraji kolísala, a přitom měla spíše rostoucí trend. V posledním desetiletí dosáhla nejvyšší hodnoty v roce 2024 (29 mld. Kč), zejména díky nárůstu hodnoty nově povolených ostatních (inženýrských) staveb. V roce 2025 se očekávaná hodnota nově povolených inženýrských staveb snížila na polovinu a zapříčinila pokles celkové orientační hodnoty staveb v kraji na 23 mld. Kč. V průběhu posledního desetiletí téměř nepřetržitě rostla orientační hodnota nově povolených bytových budov. V roce 2025 byla ve srovnání s rokem 2015 téměř trojnásobná; její podíl na celkové orientační hodnotě staveb povolených v kraji se zvýšil z jedné třetiny na jednu polovinu.

Během posledních deseti let byly v kraji povoleny stavby v předpokládané hodnotě 205 mld. Kč. Bytové budovy se na této hodnotě podílely ze 41 %, nebytové budovy z 31 % a ostatní stavby 28 %.

Průměrná hodnota povolené stavby v kraji byla v regionálním srovnání zpravidla nejnižší.

Průměrná orientační hodnota na jedno stavební povolení v Jihočeském kraji se v posledních deseti letech pohybovala od 2,3 mil. Kč v roce 2016 po téměř 5 mil. Kč v roce 2025. V kraji byla tato hodnota historicky nejvyšší, v mezikrajském srovnání ale byla třetí nejnižší. V posledních deseti letech měl Jihočeský kraj v regionálním žebříčku dokonce hned pětkrát nejnižší průměrnou předpokládanou hodnotu povolených staveb, pětkrát měl druhou nebo třetí nejnižší průměrnou hodnotu povolených staveb.

Graf 3.25 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby a okresů v letech 2020 až 2025

Nejvíce stavebních povolení bylo vydáno v okrese České Budějovice, nejméně v okrese Prachatice.

Graf 3.25 zobrazuje strukturu povolených staveb a jejich předpokládané hodnoty v jihočeských okresech v úhrnu za roky 2020 až 2025, přičemž od roku 2020 byla kromě povolení na bytové a nebytové budovy nově evidována povolení pro inženýrské stavby. V úhrnu za roky 2020 až 2025 byl největší počet stavebních povolení vydán v okrese České Budějovice (21,1 % z krajského počtu), Jindřichův Hradec (18,4 %) a Tábor (16,5 %). Největší předpokládanou hodnotu za posledních šest let měly povolené stavby v okrese České Budějovice – 40 mld. Kč (29,4 % z kraje), přičemž více než z poloviny tuto hodnotu tvořily bytové budovy. Druhé a třetí místo pomyslného jihočeského žebříčku podle orientační hodnoty staveb patřilo okresu Tábor (23 mld. Kč; 16,8 %) a Jindřichův Hradec (17 mld. Kč; 12,0 %).

Nejméně stavebních povolení za posledních šest let bylo vydáno v okrese Prachatice (8,6 % z krajského počtu). Nejnížší předpokládanou hodnotu povolených staveb měl ve sledovaném období okres Strakonice (9,9 % z krajského objemu).

Nejvyšší průměrnou hodnotu na 1 povolení měl v posledních šesti letech okres České Budějovice.

Stavební povolení s nejvyšší průměrnou orientační hodnotou byla vydána v okresech České Budějovice a Český Krumlov; průměr na povolenou stavbu tam ve sledovaném období činil 5,0 mil Kč, resp. 4,6 mil. Kč. V okrese České Budějovice vysokou průměrnou orientační hodnotu měly zejména nově povolené nebytové budovy (7,4 mil. Kč) a nově povolené bytové budovy (7,3 mil. Kč). V okrese Český Krumlov dosáhla vyšších hodnot průměrná orientační hodnota bytových budov (6,9 mil. Kč). Stavby s nejnižší průměrnou orientační hodnotou byly povoleny v okresech Jindřichův Hradec (2,4 mil. Kč) a Strakonice (2,6 mil. Kč). Krajský průměr orientační hodnoty stavby povolené v letech 2020 až 2025 činil 3,6 mil. Kč.

Bytová výstavba

Počet bytů zahájených v roce 2025 byl třetí nejvyšší od roku 2001.

V roce 2025 byla zahájena výstavba třetího nejvyššího počtu bytů od roku 2001. Tomuto výsledku napomohlo spuštění nebývale rozsáhlé výstavby nových bytových domů s nejvyšším počtem zahájených bytů v této kategorii za posledních 25 let. Počet bytů dokončených v roce 2025 byl desátý nejvyšší za poslední čtvrtstoletí.

Změny ve vývoji bytové výstavby byly ovlivňovány hlavně výstavbou RD.

Trendy ve vývoji bytové výstavby určovala výstavba rodinných domů (RD), která tvořila její největší a nejstabilnější část. Meziroční vybočení z trendu bylo většinou vyvoláno pohybem ve výstavbě bytových domů (BD), kdy se v rámci developerských projektů jednalo o větší počty bytů kolísajících podle fází výstavby.

Tendence ve výstavbě bytů odpovídaly ekonomickému vývoji kraje. Bytová výstavba stagnovala na nejnižších hodnotách v době vleklé recese.

Mezi lety 2001 až 2008 měla bytová výstavba v kraji rostoucí trend, který skončil v roce 2009 propadem počtu zahájených bytů o třetinu a počtu dokončených bytů o pětinu. V dalších letech bytová výstavba spíše klesala. V období let 2012 až 2015 počet zahájených bytů stagnoval pod hodnotou 1 500 bytů. Stagnace počtu dokončených bytů okolo hodnoty 1 300 bytů byla patrná s ročním posunem – v období let 2013 až 2017. K obratu na rostoucí trend došlo v zahajování výstavby v roce 2016 a u dokončování výstavby v roce 2018.

Po roce 2000 byl nejvyšší počet bytů v kraji zahájen v roce 2021 a třetí nejvyšší počet byl zahájen v roce 2025.

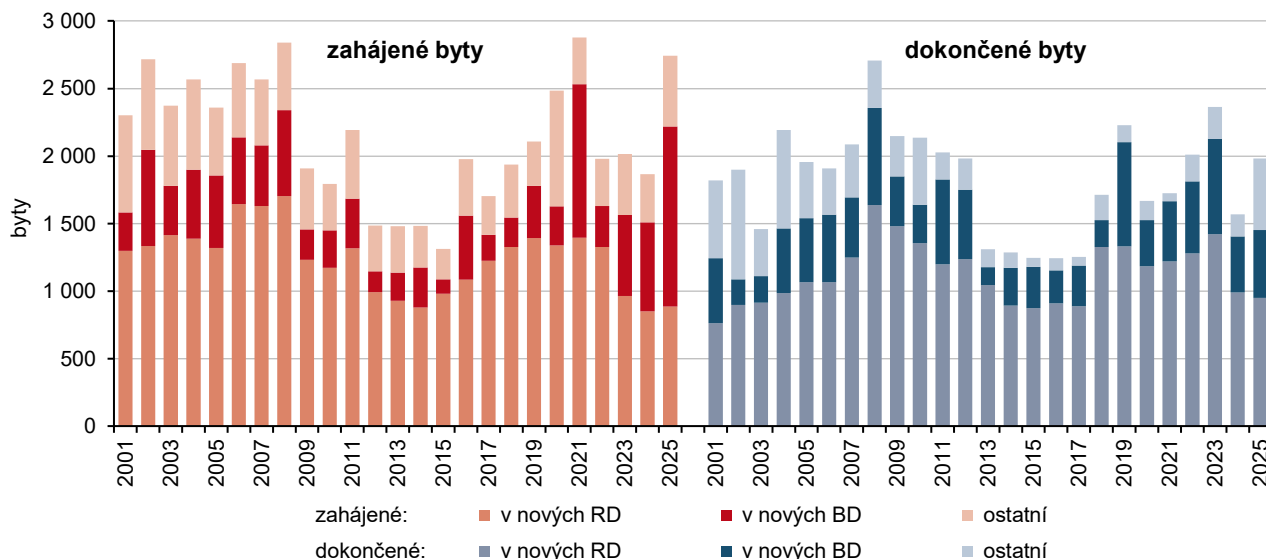
Zahajování bytů dosáhlo svého vrcholu v roce 2021, kdy bylo díky nebývale vysokému počtu bytů v nových BD, zahájeno nejvíc bytů po roce 2000 – celkem 2,9 tis. bytů, z toho 1,1 tis. v nových BD. V roce 2022 se již výstavba BD v takové míře nezopakovala, počet zahájených bytů v nových BD se snížil na čtvrtinu a zavinil propad celkového počtu zahájených bytů o více než 30 %. V letech 2022 až 2024 bytovou výstavbu komplikovaly rostoucí ceny a problémy s dodávkami stavebních materiálů. Počet zahájených bytů v nových RD v té době klesal, v roce 2023 se propadl pod hranici 1 tis. bytů a v dalších letech pod ní zůstal. V roce 2023 a 2024 byl úbytek počtu bytů v RD vykompenzován rostoucím počtem bytů v BD, takže celkový počet zahájených bytů stagnoval. V roce 2025 počet zahájených bytů vzrostl meziročně o polovinu na třetí nejvyšší hodnotu od roku 2001. Opět se o to zasloužil vyšší, tentokrát rekordní, počet zahájených bytů v nových BD.

Počet dokončených bytů v roce 2023 byl druhý nejvyšší za posledních 25 let, počet bytů dokončených v roce 2025 byl desátý nejvyšší.

Počet dokončených bytů rostl v letech 2018 a 2019 progresivně, v roce 2018 vlivem nárůstu počtu bytů v nových RD a v roce 2019 díky čtyřnásobnému nárůstu počtu bytů v nových BD. V roce 2020 se však počet dokončených bytů v BD výrazně snížil a zapříčinil propad celkového počtu dokončených bytů o čtvrtinu. V letech 2021 až 2023 se celkový počet dokončených bytů zvyšoval díky rostoucímu počtu bytů v nových RD a zejména v nových BD. V roce 2023 bylo na jihu Čech dokončeno

2 364 bytů, což byl druhý nejvyšší počet za posledních 25 let. V dalším roce ale celkový počet dokončených bytů propadl o třetinu kvůli snížení počtu bytů v nových RD pod hranici 1 tis. bytů. V roce 2025 se celkový počet dokončených bytů zvýšil zejména díky nárůstu počtu ostatních bytů, a navzdory klesajícímu počtu bytů v nových RD.

Graf 3.26 Bytová výstavba v Jihočeském kraji

Byty se nejčastěji stavěly v RD.

V bytové výstavbě dlouhodobě převažovaly byty v nových RD. Po roce 2000 byl jejich podíl na počtu zahájených bytů nejvyšší v roce 2015 a 2017 (více než 70 %) a naopak nejnižší v letech 2024 a 2025 (46 %, resp. 32 %). V počtu dokončených bytů byl jejich podíl nejvyšší v letech 2013 a 2018 (80 %, resp. 78 %) a naopak nejnižší v letech 2001 a 2004 (42 %, resp. 45 %). V úhrnu za posledních dvacet pět let, kdy bylo zahájeno 53,8 tis. bytů a dokončeno 45,9 tis. bytů, se byty v nových RD podílely na počtu zahájených bytů 58 % a na počtu dokončených bytů 61 %.

Byty v BD se na počtu zahájených a dokončených bytů podílely více než z jedné pětiny.

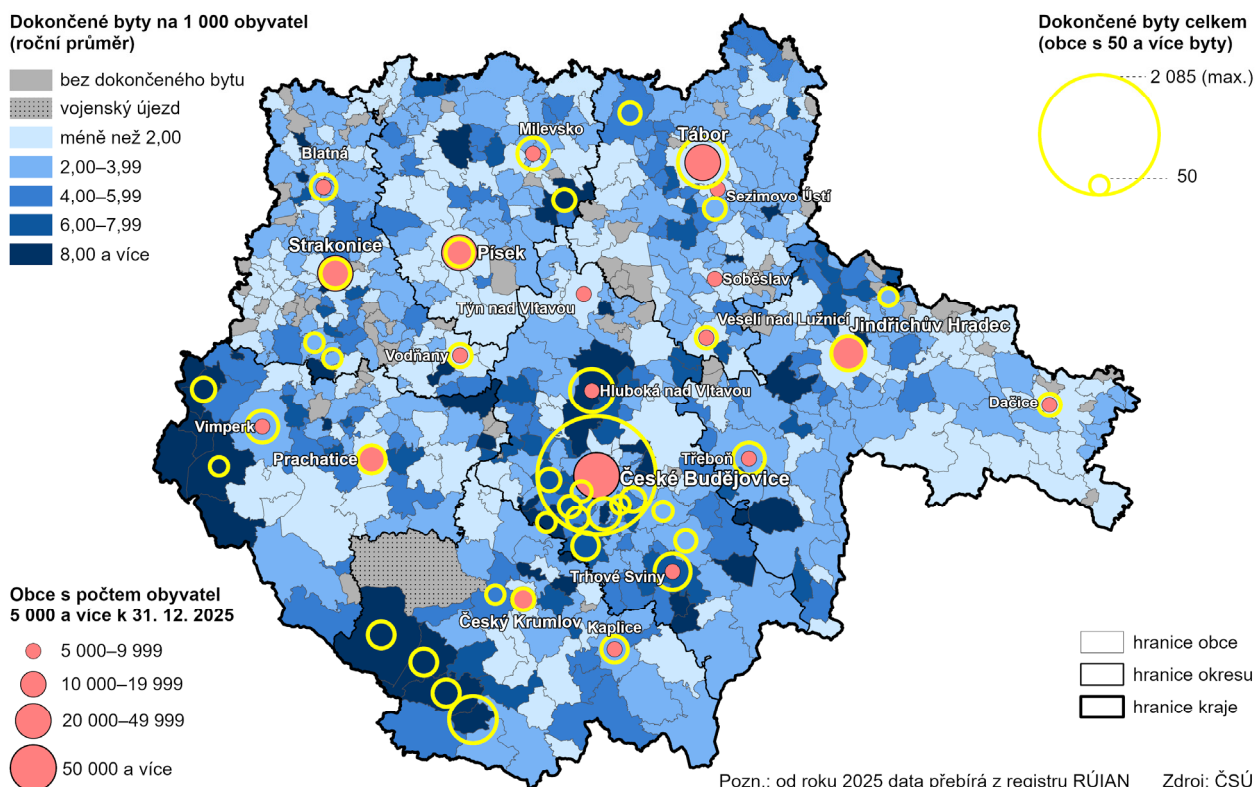
Druhou nejpočetnější skupinu tvořily byty v nových BD. V posledním čtvrtstoletí byl jejich podíl na počtu zahájených bytů nejvyšší v roce 2025 (49 %) a nejnižší v roce 2015 (8 %); podíl na počtu dokončených bytů byl nejvyšší v roce 2019 (35 %) a nejnižší v roce 2002 a 2013 (10 %). V úhrnu za dvacet pět let se byty v nových BD podílely na počtu zahájených bytů 21 % a na počtu dokončených bytů 23 %.

Absolutně nejvíc bytů bylo dokončeno v krajském městě.

V letech 2020 až 2025 bylo v kraji dokončeno 11,3 tis. bytů. Téměř jedna pětina z nich (18,4 %) připadala na krajské město. Dokončených 2 085 bytů řadilo České Budějovice na šesté místo v republikovém žebříčku obcí. Na druhém místě jihočeského žebříčku měst a obcí podle počtu dokončených bytů a na 47. místě republikového žebříčku byl s velkým odstupem za krajským městem Tábor (367 bytů). Třetí v kraji byla obec Lipno nad Vltavou se 338 byty určenými především k rekreaci (54. místo republikového žebříčku), čtvrtá Hluboká nad Vltavou (286 bytů) a páté Trhové Sviny (191 bytů). Na šestém až desátém místě bylo další okresní město Jindřichův Hradec (175 bytů), dále Roudné (153 bytů), sousedící s krajským městem, a sídla SO ORP Vimperk (153 bytů), Třeboň (151 bytů) a Milevsko (147 bytů). Více než 100 dokončených bytů za posledních šest let dále hlásila okresní města Strakonice, Prachovice a Písek, obce na břehu Lipenského jezera

Frymburk, Horní Planá a Černá v Pošumaví s byty spíše k rekreaci, a dále Kamenný Újezd a Kaplice.

Ktg 3.4 Bytová výstavba v obcích Jihočeského kraje v letech 2020 až 2025

Nejvíce bytů v přepočtu na 1 000 obyvatel se stavělo v rekreačních oblastech.

Výstavba bytů se kromě měst a jejich okolí z části orientovala na rekreační oblasti s relativně řidším osídlením, kde se jednalo spíše o byty k rekreaci. Po přepočtu na 1 tis. bydlících obyvatel se obce z těchto oblastí dostaly do čela žebříčku v intenzitě dokončování bytové výstavby. První místo v Jihočeském kraji a druhé místo v celorepublikovém žebříčku patřilo Lipnu nad Vltavou, kde bylo v letech 2020 až 2025 po přepočtu na 1 tis. obyvatel dokončeno každým rokem v průměru 85,2 bytů. Na druhém místě jihočeského a sedmém místě republikového žebříčku podle intenzity výstavby se umístila Kvilda, kde bylo v přepočtu na 1 tis. obyvatel každým rokem dokončeno 47,1 bytu. Na třetím místě jihočeského žebříčku a 13. místě republikového žebříčku se umístila obec Závraty na Českobudějovicku, kde bylo po přepočtu na 1 tis. obyvatel dokončeno každým rokem v průměru 31,6 bytů. Ze šumavských obcí v popředí figurují dále Borová Lada a Nové Hutě s průměrnou roční intenzitou výstavby 29,9 bytů, resp. 28,7 bytů na 1 tis. obyvatel, z oblasti Lipenska Černá v Pošumaví a Frymburk s intenzitou 21,2 bytů, resp. 13,6 bytů.

Vyšší intenzita dokončování bytové výstavby byla také v blízkosti velkých měst.

Přední místa v intenzitě bytové výstavby obsazovaly v kraji často obce z těsného sousedství větších měst, kde se stavěly především byty k trvalému bydlení a díky tomu se zvyšoval počet jejich obyvatel. Jednalo se např. o další obce z okolí Českých Budějovic – Roudné (intenzita 18,1 bytů na 1 tis. obyvatel) a Vráto (16,5), dále o Hajany na Blatensku (17,4), Srnín na Českokrumlovsku (16,0), Sedlečko u Soběslavě (15,2) a Horní Skrýchov nedaleko Jindřichova Hradce (14,8).

V letech 2020 až 2025 nebyl v kraji dokončen žádný byt v 11 % obcí.

Protipólem vysoké stavební aktivity bylo 70 jihočeských obcí, ve kterých nebyl v letech 2020–2025 zkolaudován žádný byt. Šlo zejména o menší obce, jejichž podíl na počtu obyvatel kraje představoval 1,1 %. Největší obcí bez nových bytů byl Popelín na Jindřichohradecku se 479 obyvateli.

Intenzita dokončování bytů v kraji byla v regionálním srovnání osmá nejvyšší,...

V krajském městě bylo v přepočtu na 1 tis. obyvatel každoročně dokončeno 3,6 bytu, což ho v jihočeském žebříčku obcí podle intenzity dokončování bytů zařadilo na 214. místo. V celém Jihočeském kraji bylo v letech 2020–2025 na 1 tis. obyvatel každoročně v průměru dokončeno 2,9 bytu, tedy méně než v průměru za republiku (3,3 bytu). V mezikrajském srovnání se kraj umístil na osmém místě. První a druhé místo v intenzitě dokončování bytové výstavby obsadil Středočeský kraj a hlavní město Praha (4,6 resp. 4,4 bytu). Nadprůměrnou intenzitu ve srovnání s Českem měly ještě kraje Plzeňský a Jihomoravský (3,9 resp. 3,7 bytu), průměrnou intenzitu měl Olomoucký kraj. Dalších devět krajů již mělo intenzitu dokončování bytové výstavby podprůměrnou, nejnižší byla v Ústeckém kraji (1,6 bytu).

...intenzita zahajování bytů byla pátá nejvyšší.

V Jihočeském kraji byla v letech 2020 až 2025 každoročně zahajována v přepočtu na 1 tis. obyvatel výstavba 3,6 bytů. Jednalo se o shodnou průměrnou intenzitu zahajování jako v Česku, která kraj zařadila na páté místo mezi regiony. S nejvyšší intenzitou byla výstavba bytů zahajována v hlavním městě Praze (5,2 bytu) a ve Středočeském kraji (4,5 bytu), s nejnižší intenzitou v Ústeckém kraji (1,9 bytu).

Investiční náklady na výstavbu bytů dokončených v nových RD na 1 m² obytné plochy se za pět let zvýšily v kraji o 49 %...

Investiční náklady na výstavbu bytů dokončených v nových rodinných domech v přepočtu na 1 m² obytné plochy v kraji za pět let vzrostly téměř o polovinu. V roce 2025 dosáhly v kraji výše 53,3 tis. Kč/m², byly o 8,5 tis. Kč nižší než republikový průměr. V mezikrajském srovnání byly, stejně jako před pěti lety, vůbec nejnižší. S nejvyššími investičními náklady na 1 m² obytné plochy byly dokončovány RD v hlavním městě Praze (68,9 tis. Kč/m² v roce 2025).

...a na výstavbu bytů dokončených v nových BD o 70 %.

Investiční náklady dokončených bytů v nových bytových domech v přepočtu na 1 m² obytné plochy vzrostly v kraji mezi roky 2020 a 2025 o 70 % a v roce 2025 dosáhly 69,8 tis. Kč. Byly o 8,4 tis. Kč nižší než v republikovém průměru a v mezikrajském srovnání byly sedmé nejvyšší. V regionálním srovnání byly v roce 2025 dokončeny nejdražší byty v BD v Jihomoravském kraji (112,9 tis. Kč/m²) a nejlevnější v kraji Plzeňském (54,3 tis. Kč/m²).

Náklady na výstavbu 1 m² obytné plochy bytu v BD byly od roku 2020 vyšší než u bytu v RD.

V Jihočeském kraji byly od roku 2020 investiční náklady na 1 m² obytné plochy bytu v BD vyšší než bytu v RD. V roce 2025 rozdíl činil 16,5 tis. Kč. Celorepublikově byly investiční náklady bytu v BD po přepočtu na 1 m² obytné plochy vždy vyšší než bytu v RD, v roce 2025 stejně jako v kraji o 16,5 tis. Kč.

Ceny nemovitostí

RD a byty byly nejlevnější v obcích do 2 tis. obyvatel a nejdražší v krajském městě.

Z údajů ČÚZK o jednotlivých řízeních o koupi nemovitosti, při níž byl zapsán cenový údaj, byly ČSÚ zpracovány informace o průměrných kupních cenách RD a bytů a byly vytvořeny cenové indexy. Na základě 820 převodů rodinných domů v letech 2023 až 2025 byla v kraji zjištěna průměrná kupní cena 48,7 tis. Kč/m². Průměrná cena bytů za stejné období (na základě 2,9 tis. převodů) dosáhla 51,8 tis. Kč/m².

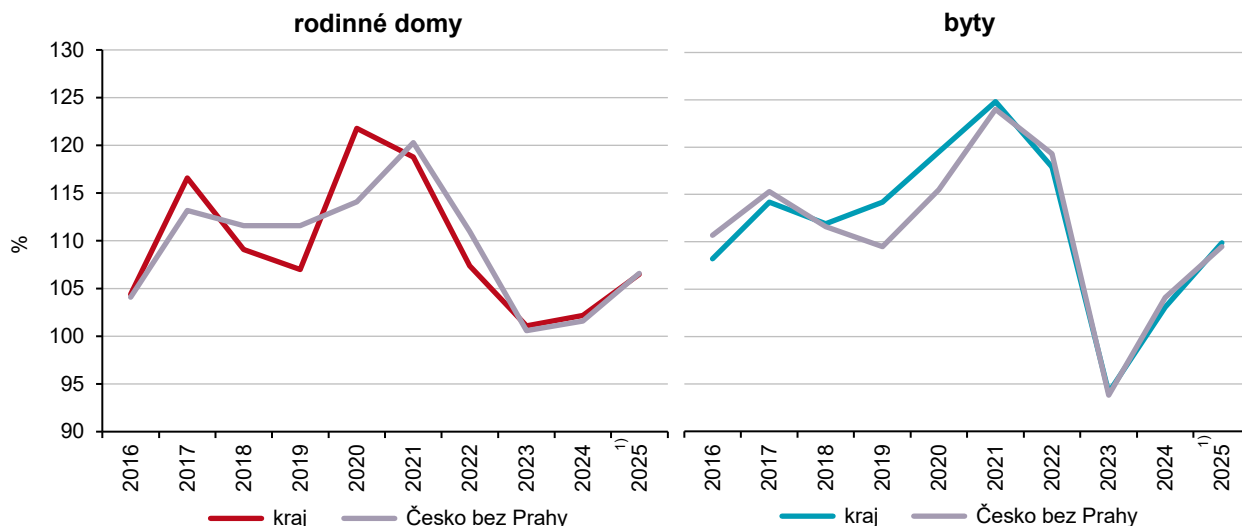
Nejlevnější byly ceny nemovitostí, RD i bytů, v obcích do 2 tis. obyvatel a nejdražší ve velkých městech, tedy v případě jižních Čech v Českých Budějovicích. RD v krajském městě byly o 76 % dražší než v průměrné jihočeské obci do 2 tis. obyvatel, u bytů byl rozdíl ještě vyšší (+80 %). Z údajů, které byly zpracovány do

úrovně okresů, je zřejmé, že nejdražší byly nemovitosti v okrese České Budějovice (RD 55,9 tis. Kč/m², byty 61,8 tis. Kč/m²) a nejlevnější byly RD v okrese Jindřichův Hradec (41,9 tis. Kč) a byty v okrese Prachatice (40,0 tis. Kč).

Nejdražší byly nemovitosti v Praze.

V mezikrajském srovnání byly v jižních Čechách ceny nemovitostí v letech 2023 až 2025 šesté nejvyšší, ale ve srovnání s Českem byly podprůměrné. RD byly o 7 % levnější a byty o 21 % levnější. Nejdražší byly podle očekávání nemovitosti v hlavním městě Praze. Nejlevnější, ve srovnání s Prahou třikrát nižší, byly RD v Karlovarském a Olomouckém kraji a byty v Karlovarském a Ústeckém kraji.

Graf 3.27 Indexy cen nemovitostí v Jihočeském kraji a Česku (předchozí rok = 100)

¹⁾ údaje za rok 2025 jsou předběžné

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Ceny nemovitostí rostly nejvíce při pandemii.

Index cen nemovitostí dokládá, jak se ceny RD každým rokem zvyšovaly a ceny bytů s výjimkou roku 2023 rovněž. K největšímu meziročnímu nárůstu indexu cen RD došlo při pandemii v Jihočeském kraji v roce 2020 (+22 %), v Česku bez Prahy v roce 2021 (+20 %), index cen bytů vzrostl nejvíce v kraji i v Česku v roce 2021 (téměř o 25 %). V dalších letech růst cen nemovitostí zpomaloval. V roce 2023 ceny RD vzrostly jen minimálně a ceny bytů dokonce poklesly. V letech 2024 a 2025 se růst cen mírně zrychloval. Index cen RD v roce 2025 meziročně vzrostl o 6,5 %. Ceny bytů rostly rychleji, v roce 2025 o 9,9 %. Ve srovnání s rokem 2015 index cen RD v kraji vzrostl dvaapůlkrát a index cen bytů vzrostl téměř na trojnásobek. Ve srovnání s Českem bez Prahy byl v kraji růst cen RD průměrný a růst cen bytů mírně podprůměrný.

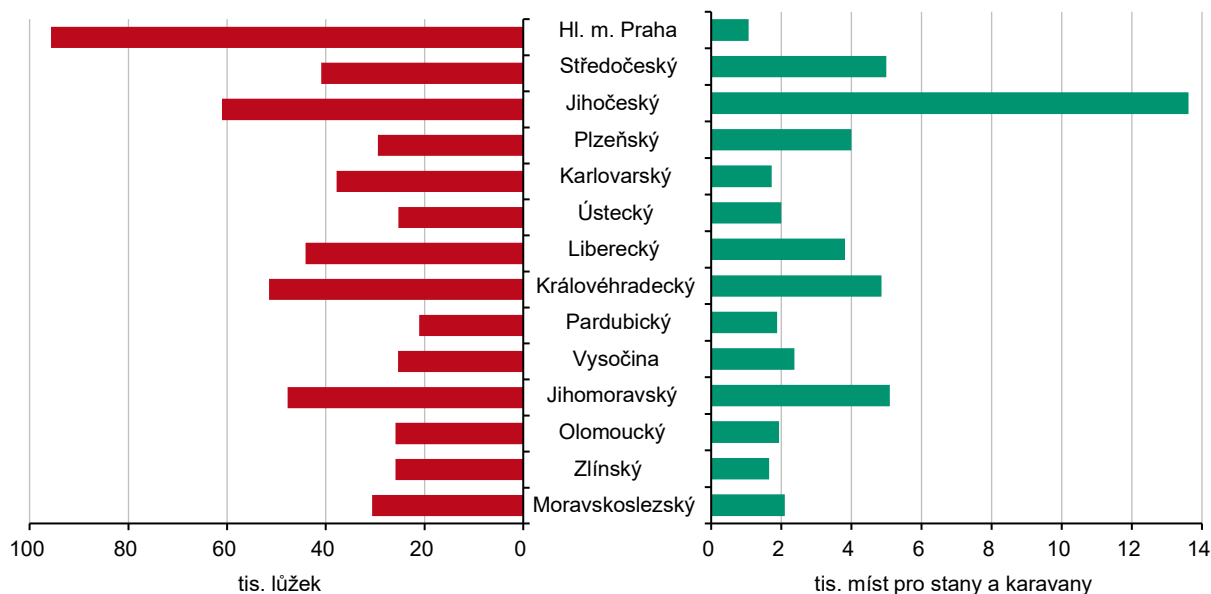
Cestovní ruch

Srovnatelné údaje o kapacitách a návštěvnosti hromadných ubytovacích zařízení (HUZ) jsou k dispozici od roku 2012, kdy byl aktualizován Registr ubytovacích zařízení ČSÚ. Údaje za předchozí období nebyly zpětně revidovány, a proto nejsou s novější časovou řadou plně srovnatelné.

Jihočeský kraj nabízel druhý největší počet lůžek v HUZ a nejvíce míst pro stany a karavany.

Jihočeský kraj patřil dlouhodobě mezi nejnavštěvovanější kraje s širokou nabídkou ubytovacích kapacit. V regionálním srovnání měl největší počet HUZ a nabízel druhý největší počet lůžek po hlavním městě Praze a největší počet míst pro stany a karavany. V roce 2025 bylo na jihu Čech 1 241 HUZ s 61 tis. stálými lůžky (11 % kapacity Česka) a 13,6 tis. míst pro stany a karavany (27 % z celého Česka).

Graf 3.28 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

Po ochromení kvůli pandemii překonala návštěvnost kraje po šesti letech výsledky roku 2019.

V letech 2012 až 2019 návštěvnost kraje rostla. Tento trend zvrátila ve 2. čtvrtletí roku 2020 pandemie koronaviru, která ochromila téměř na dva roky cestovní ruch. Začátkem roku 2020 nejprve zmizela asijská klientela, která v kraji tři roky před tím mezi zahraničními návštěvníky převažovala, a v březnu 2020 se propadl i počet tuzemských a ostatních zahraničních hostů. Srovnatelná s předchozími roky byla pouze letní sezóna, 3. čtvrtletí 2020 a 2021, kdy došlo k uvolnění protipandemických opatření a výpadek nerezidentů alespoň částečně eliminovali rezidenti. Od roku 2022 cestovní ruch ožíval a v roce 2024 již počet přenocování hostů překonal předpandemickou úroveň. Počet hostů ubytovaných v jihočeských HUZ ji překročil o rok později.

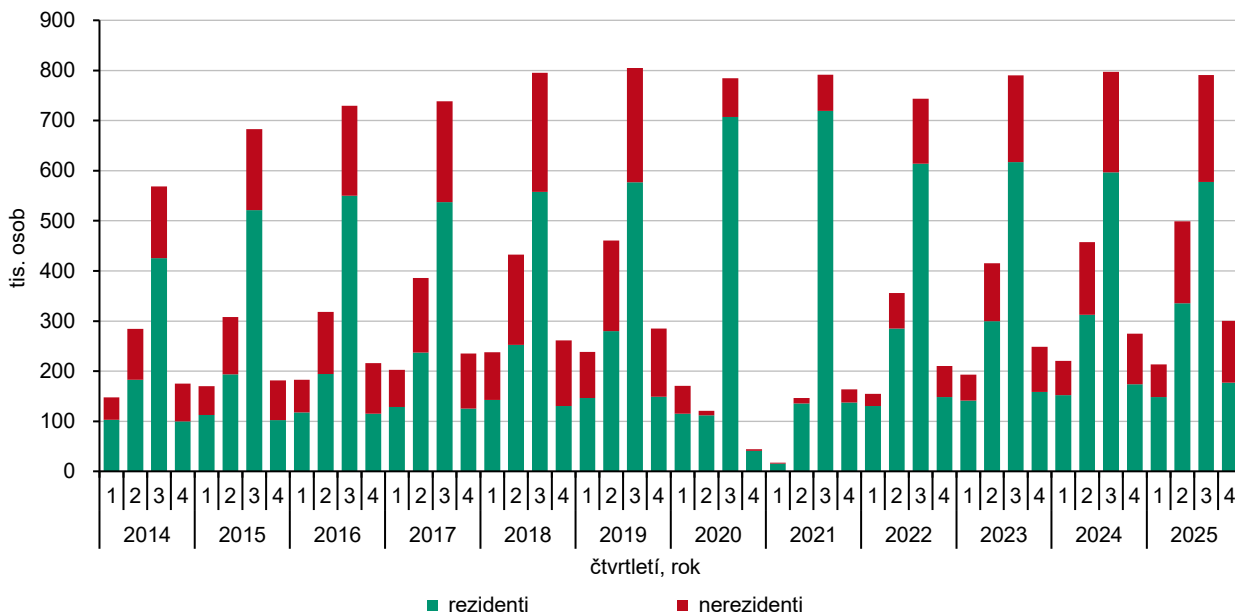
Příjezdy rezidentů i počet jejich přenocování byly vyšší než před pandemií od roku 2022.

V roce 2025 se v HUZ kraje ubytovalo 1,8 mil. hostů na 4,6 mil. nocí, což znamenalo rekordní návštěvnost v historii kraje. Mezi hosty převládali rezidenti, kteří se na celkovém počtu hostů v roce 2025 podíleli 68,7 % (1,2 mil. osob). Nerezidentů do kraje přijelo 565 tis. a tvořili 31,3 % z celkového počtu hostů. Po propadu návštěvnosti kvůli pandemii covid příjezdy rezidentů částečně nahrazovaly výpadek nerezidentů. Rezidenti a počet jejich přenocování překonali výsledky roku 2019 už v roce 2022. V roce 2025 je převýšili v počtu hostů o 7,5 % (86,6 tis. osob) a v počtu přenocování o 4,3 % (145 tis. noclehů).

Příjezdy nerezidentů na rok 2019 víc než 10 % ztrácely, počet přenocování ho již překonal.

Počet nerezidentů předpandemické úrovně dosud nedosáhl. V letech 2018 a 2019 jich do kraje přijelo 640 tis. Tehdy polovinu z nich tvořili hosté z Asie, kteří se v HUZ zpravidla ubytovali na jednu noc, a vytlačili tradiční zahraniční návštěvníky ze sousedních zemí. Hosté z tradičních zemí se již do kraje vrátili, dokonce ve větším počtu než před pandemií. Vzhledem k tomu, že v HUZ přespí v průměru více nocí než Asiaté, tak v počtu přenocování nerezidentů kraj v roce 2025 poprvé překonal výsledek roku 2019 o 1,3 % (+13,6 tis. přenocování). Počet nerezidentů, kteří se v HUZ kraje v roce 2025 ubytovali, byl však proti roku 2019 stále o víc než 10 % nižší (–72 tis. osob).

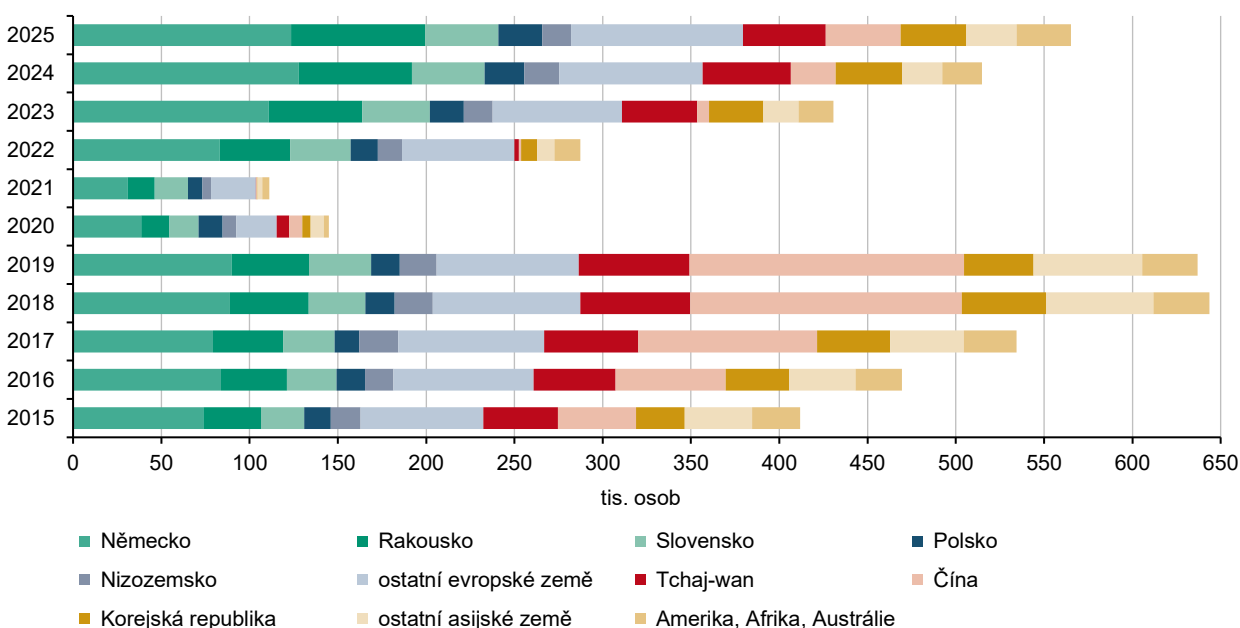
Graf 3.29 Hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle čtvrtletí v Jihočeském kraji

Nejčastějšími zahraničními návštěvníky byli od roku 2020 znovu hosté z Německa.

Pandemická krize proměnila skladbu zahraničních hostů v HUZ. Nejmarkantnější byl úbytek hostů z Číny, která zrušila veškerá koronavirová opatření až na začátku roku 2023. I když se jejich příjezdy od té doby zvolna zvyšovaly, ubytovala se jich v roce 2025 v jižních Čechách ve srovnání s rokem 2019 zhruba čtvrtina. Nejčastějšími zahraničními návštěvníky se znovu stali Němci, které v letech 2017 až 2019 z prvního místa vytlačila Čína. V roce 2025 se Němců v jihočeských HUZ ubytovalo ve srovnání s rokem 2019 o 38 % více. Kromě toho se zvýšil počet hostů z dalších sousedních zemí, z Rakouska o 72 %, z Polska o polovinu a ze Slovenska o pětinu. Naproti tomu se snížil počet hostů z dalších asijských zemí; Tchajwanců se v roce 2025 proti roku 2019 v kraji ubytovalo o 25 % méně a Jihokorejců o 5 % méně.

Graf 3.30 Zahraniční hosté podle země původu v HUZ Jihočeského kraje

Podle kontinentů převládali Evropané.

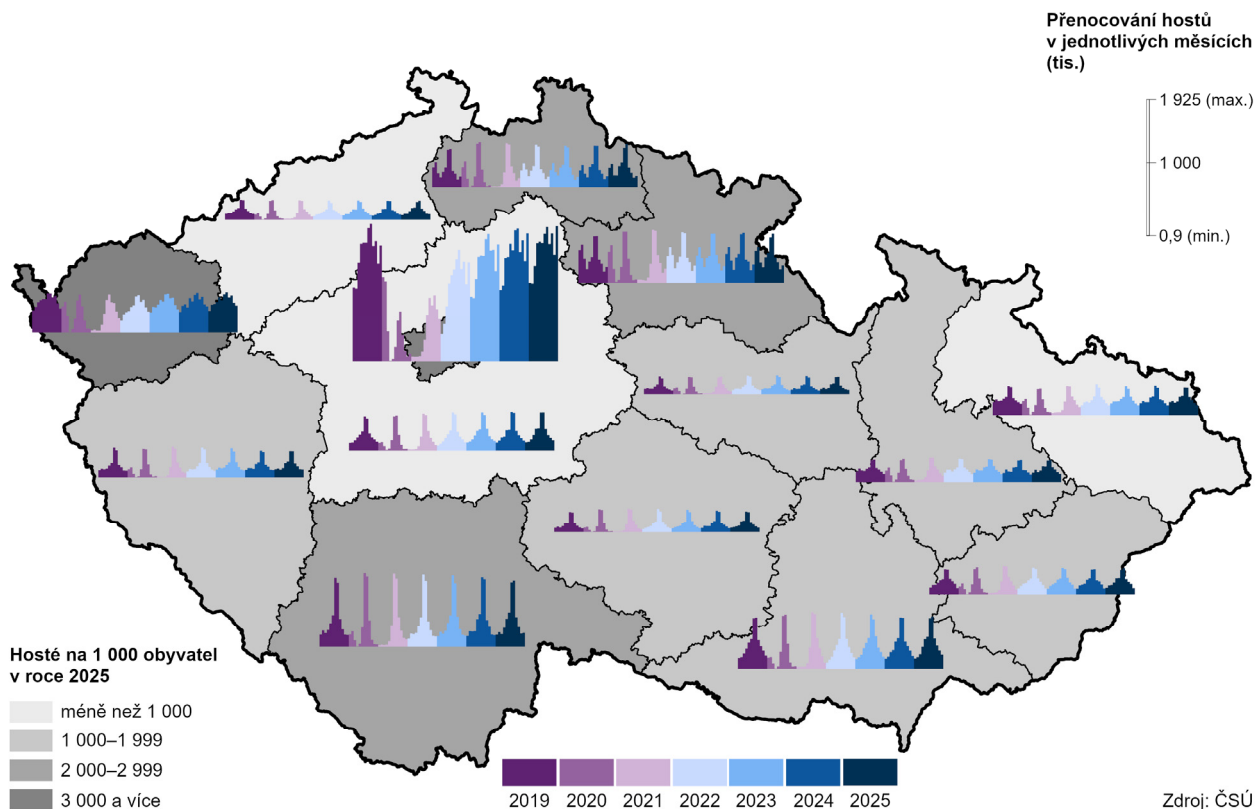
V rozdělení nerezidentů podle kontinentů se od roku 2012 nejprve snižoval podíl evropských zemí z téměř 65 % v roce 2012, na 45 % v roce 2019. Proti tomu se zvyšoval podíl asijských zemí: z 28 % v roce 2012 na 50 % v roce 2018 a 2019. Po zmrazení zahraničního cestovního ruchu, které se týkalo zejména asijských zemí, a po kterém se snížil počet nerezidentů o tři čtvrtiny, se evropské země na počtu ubytovaných cizinců v letech 2020 a 2021 podílely drtivou většinou (80 %, resp. 93 %) a podíl asijských zemí byl jen nízký (18 %, resp. 3 %). Od roku 2022 se podíl evropských zemí snižoval. V roce 2025 představoval 67 % a podíl hostů z asijských zemí činil 27 %.

V roce 2025 byl ve všech krajích počet hostů ve srovnání s rokem 2019 vyšší.

Ve všech krajích byl počet hostů ubytovaných v HUZ v roce 2025 ve srovnání s rokem 2019 vyšší. V celém Česku nárůst celkového počtu hostů představoval 7,0 %, přičemž počet nerezidentů byl prakticky stejný (+0,1 %), ale počet rezidentů se zvýšil o 13,8 %. Mezi jednotlivými kraji na počet nerezidentů z roku 2019 nedosáhla pouze Praha (−1,5 %) a kraje Plzeňský (−1,3 %) a Jihočeský (−11,3 %), ten s největším výpadkem. Předpandemický počet rezidentů již překonaly všechny kraje s výjimkou Ústeckého.

Celé Česko a většina krajů již dosáhlo i předpandemického počtu přenocování. Ztrácely na něj pouze Ústecký a Moravskoslezský kraj, kvůli nižšímu počtu přenocování rezidentů i nerezidentů, a mírně také Olomoucký kraj, kvůli nižšímu počtu nocí rezidentů.

Ktg 3.5 Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v letech 2019 až 2025

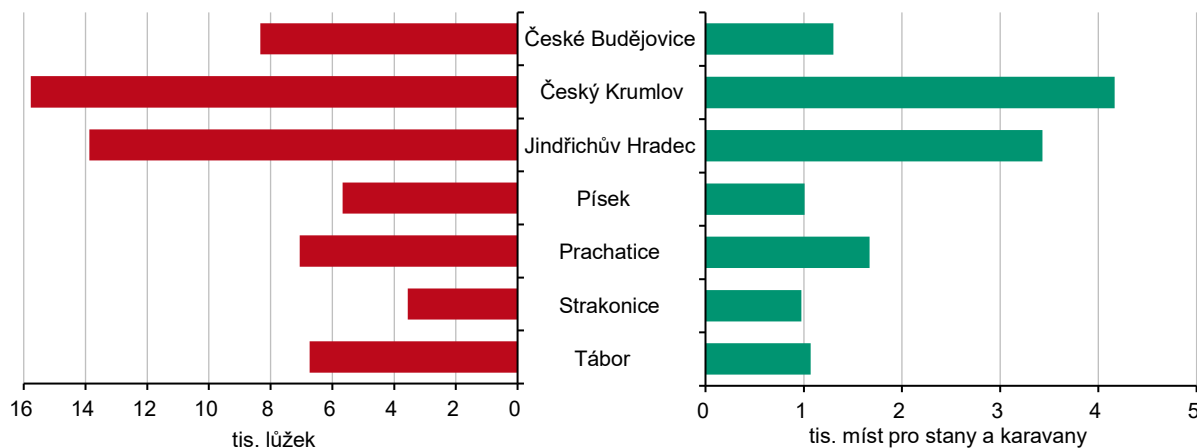

V mezikrajském srovnání přijel do Jihočeského kraje třetí největší počet hostů.

V regionálním žebříčku podle celkového počtu ubytovaných hostů a podle počtu rezidentů obsadil v roce 2025 Jihočeský kraj pomyslné třetí místo za hlavním městem Prahou a Jihomoravským krajem. Do pořadí podle počtu nerezidentů se za Prahu vklíněl Karlovarský kraj a odsunul Jihomoravský a Jihočeský kraj na třetí

a čtvrté místo. V žebříčku podle celkového počtu přenocování se Jihočeský kraj zařadil na čtvrté místo za hlavní město Prahu, Karlovarský a Královéhradecký kraj. Počtem přenocování rezidentů se jižní Čechy umístily na druhém místě za krajem Královéhradeckým a v počtu přenocování nerezidentů obsadily čtvrté místo za Prahou, Karlovarským a Jihomoravským krajem.

Graf 3.31 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle okresů v Jihočeském kraji v roce 2025

V kraji nabízel nejvíce lůžkové kapacity a míst pro stany a karavany okres Český Krumlov,...

Z vnitreregionálního hlediska nabízely dlouhodobě největší kapacity v HUZ okresy Český Krumlov a Jindřichův Hradec, které se na krajském počtu stálých lůžek podílely z poloviny a na počtu míst pro stany a karavany z 56 %. Třetí největší počet lůžek v kraji nabízel okres České Budějovice (14 %) a třetí největší počet míst pro stany a karavany okres Prachatice (12 % z krajského počtu).

...ve kterém se ubytovalo nejvíce hostů na největší počet přenocování...

Nejvíce hostů Jihočeského kraje v roce 2025 se ubytovalo v okresech Český Krumlov, České Budějovice a Jindřichův Hradec, a to v uvedeném pořadí. V žebříčku podle počtu přenocování se díky velké nabídce míst pro stany a karavany a také lázním v Třeboni umístil za prvním okresem Český Krumlov na druhém místě Jindřichův Hradec a až na třetím České Budějovice. Tyto tři okresy se v roce 2025 na krajském počtu hostů podílely 72 % a na počtu přenocování ze dvou třetin.

...a také nejvíce nerezidentů na největší počet nocí.

Okres Český Krumlov si podržel první příčku mezi jihočeskými okresy i při rozdělení hostů na rezidenty a nerezidenty a také v žebříčku podle přenocování nerezidentů. V počtu přenocování rezidentů obsadil první místo okres Jindřichův Hradec a okres Český Krumlov se zařadil na druhé místo. Nejnižší návštěvnost z jihočeských okresů měl okres Strakonice.

Okresy České Budějovice a Český Krumlov měly v návštěvnosti podstatně vyšší podíl nerezidentů.

Okresy České Budějovice a Český Krumlov se od ostatních jihočeských okresů odlišovaly skladbou návštěvníků s vyšším podílem nerezidentů. Ten v roce 2025 dosahoval 47,9 %, resp. 43,2 % z celkového počtu hostů. Podíl nerezidentů na počtu přenocování byl vzhledem k jejich kratším pobytům nižší (43,1 %, resp. 39,1 %). V ostatních okresech představoval podíl nerezidentů na celkovém počtu hostů 11 % až 16 % a jejich podíl na počtu přenocování 8 % až 11 %.

Většina okresů kraje již výsledky roku 2019 dosáhla.

Ve srovnání s předpandemickým rokem 2019 byl počet hostů vyšší ve všech jihočeských okresech s výjimkou českobudějovického, kvůli nižšímu počtu nerezidentů, a tábořského, kde chyběli rezidenti i nerezidenti. Počet přenocování z roku 2019 nebyl dosažen na Prachaticku, Strakonicku a Tábořsku.

Graf 3.32 Návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení podle okresů v Jihočeském kraji v roce 2025

